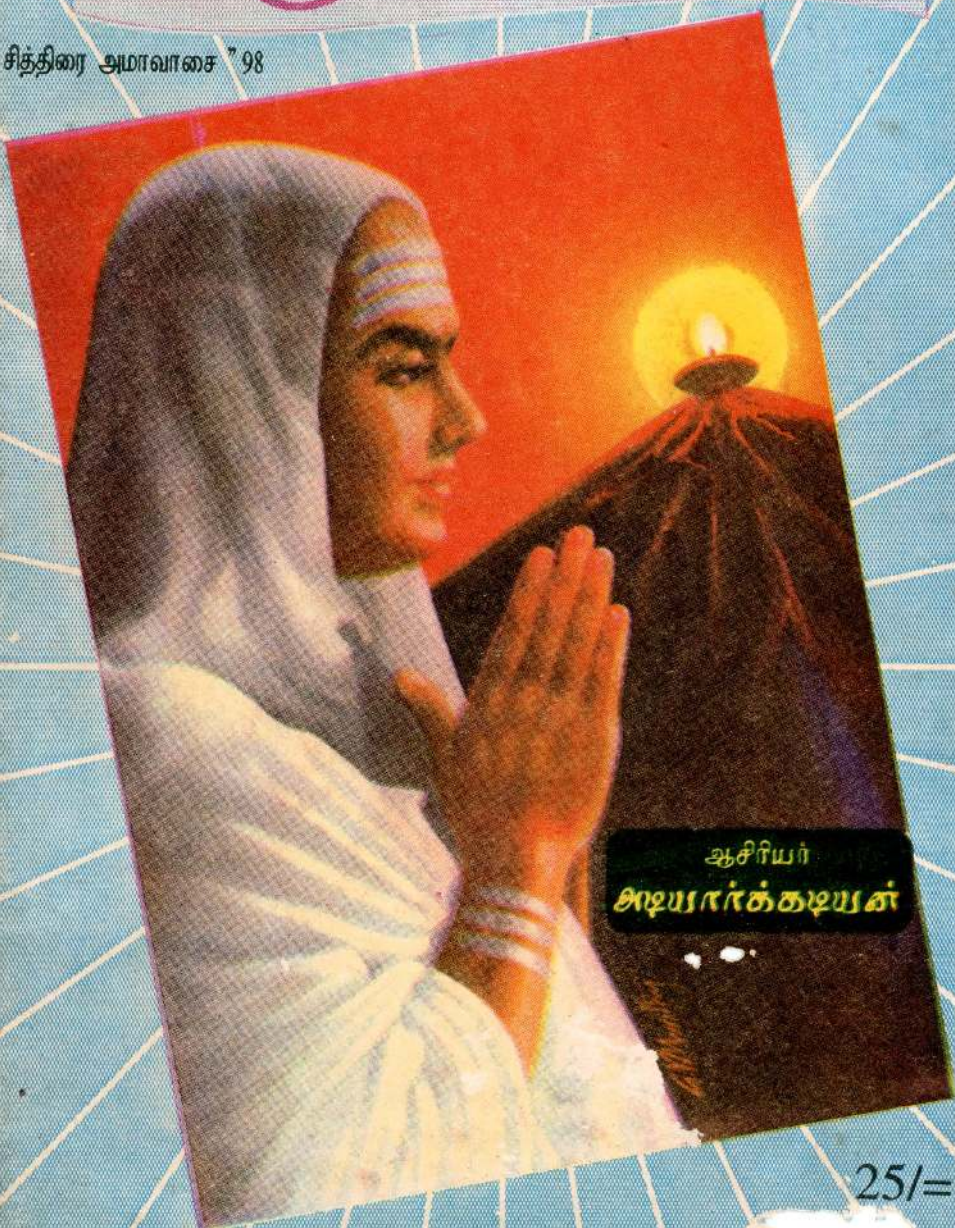

வாழ்வொளி

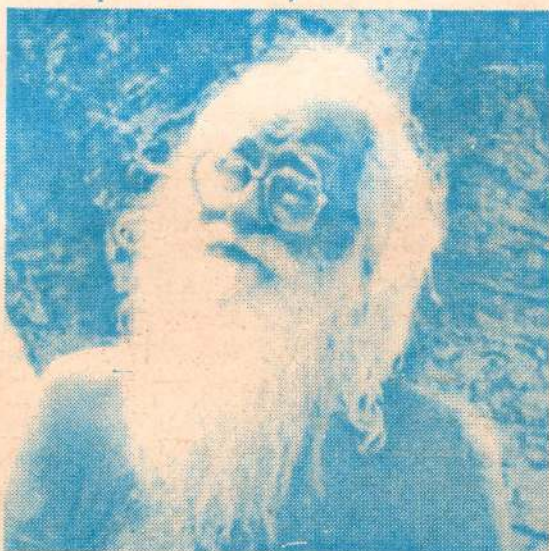
சித்திரை அமாவாசை " 98

ஆசிரியர்
அடியார்க்கடியன்

25/=

சத்திய சமரச சன்மார்த்தத் தீங்ககரம்

ஏ! மனிதா

நீ “ வீழ்த்தெழு ” என்ற வேதவாக்கை மறந்தபடியால், இப்புவி யானது பல பிரிவினைகளுக்கு உள்ளாகி பழிப்புக்கு இடந்தது. முடிவில் இரண களமாக மாறி, மானிட வர்க்கமே மடிந்தொழிகின்ற தருணத்தை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது.

இதற்கினியாது பரிகாரம் என்னவென ஆராய்வதற்கு முற்படு. இன்றைய சண்டாளச் சதிச்செயல்கள் புவனம் முழுவதிலும் பரவி, அறியாமைப் பேயை அதிகரிக்கச் செய்து வருகிறது. இதனை உணர்ந்து எதிர்காலச் சந்ததிகளின் வாழ்வை பாழ்படாவண்ணம், நிகழ்காலத் தத்துவ ஞானிகளாகிய நீங்கள் நீதி நெறியை வளரச் செய்தல் வேண்டும்.

வஞ்சகம் வளர்கிற இவ்வையக வாழ்வில், ஒருவரிடமிருவர் தஞ்சம் புகவேண்டியாதகவே இருக்கிறது. “துஷ்ட நிக்கிரிஷ்ட பரிபாலனம்” என்பது மண்மூடிப் போகாதபடி, தருமநெறி தவறாத சட்டம் வகுத்து, தரணிக்குதவ தகுந்த ஒரு தலைவன் இக்கலியுகலகில் தோன்றி அரசியலரங்க மேடையின் மீதேறி, ஆட்சிசெலுத்த விரைந்து வருகிறான். அவனை எதிர்கொள்ளத் தயாராகுங்கள்.

- சித்ரமுத்தன்

அருளொளி

சத்திய சமரச சன்மார்க்கத் திங்கள் ஏடு

1998 - சித்திரை

ஆசிரியர்
அடியார்க்கடியன்

அச்சப்பதிவு
கல்டொட்ஸ்
31/21, டோசன் வீதி,
கொழும்பு - 2

வெளியீடு
தத்துவ ஞானத் தவச்சாலை
31/21, டோசன் வீதி,
கொழும்பு - 2

வீநியோகம்
லங்கா புத்தகசாலை
G.L.1-2,
டயஸ் பிளேஸ்
கொழும்பு - 12.

அருளொளி

பதி, பசு, பாசம், என்னும் முப்பொருட் தத்துவத்தைக் கொண்டு விளக்குவது சைவம். பசு என்பது ஆன்மா. இது மும்மலங்களின் வயப் பட்டு மயங்குகிறது. அம்மயக்கம் தவிர்ந்த போது பதியாகிய இறைவனை உணர்கிறது. அவ்வுணர்வே மெய்யுணர்வு. இவ்வுணர்வு ஏற்படும்போது ஆன்மா பரான்மாவாக மாறுகிறது. இது தான் ஜீவ பிரம ஐக்கியம்.

பதி ஒரு மேலான பொருள். அது அருவும் உருவும் அற்ற. குணமும் குறியுமற்ற. காய்தல் உவத்தல் அற்ற. வேண்டுதல் வேண்டாமையற்ற, ஒரு தன்னிறைவு, அது அழிவற்ற நித்திய சின் மயமாய். மனவாக்குக் காயங்களைக் கடந்து நிற்கும் பேரொளி. அதுவே அருளொளி. அதனை அறிவால் அறிந்து ஆனந்தமுறுவதே முத்தி நெறி.

இப்பேரொளியை சிவமென்று சைவமும் விஷ்ணு என்று வைணவமும் போற்றுகின்றன. அல்லாஹ் என்று இஸ்லாம் வழிபடுகிறது. கர்த்தர் என்று கிறிஸ்தவம் கூறுகிறது. இவ்வாறு எல்லா மதத்திற்கும் பொதுவான பேரொளியாம் இறைவனை

“இறைவனிடம் உன்னை ஒப்படைத்துவிடு”

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

சிவமாக வழிபடும் சைவம் சகல சமய தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கிய அனாதியான தத்துவம்.

சிவனை முழுமுதற் பொருளாகக் கொண்டது சைவம். சைவம் என்றால் சுத்தம். சுத்தம் என்பது அசுத்தம் நீங்கியது. அசுத்தமாவது ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களாம். இம்மலங்கள் ஆன்மாவோடு சேர்ந்து அதனொளியை மறைக்கின்றன. அவற்றை நீக்கி ஆன்மாவை பிரகாசிக்கச் செய்வதே சைவம். இதன் மூல முதலாம் எண்குணத்தனாகிய சிவனே ஆன்மாக்களை மேன்மைப் படுத்தி தன்னிலை சாரச் செய்தற் பொருட்டு தனது திருவருட்சக்தியைப் பிரித்துப் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்விக்கின்றது.

இதை இறைவனின் திருவருள் என்றும் பெருங்கருணை என்றும் சொல்கிறார்கள். இங்கே தமிழ் மொழியின் ஆட்சி வியந்தோதத்தக்கது. தமிழில் எண்களைக் குறிக்க சில எழுத்துகள் பயன்படுகின்றன. அவற்றுள் “க” என்பது ஒன்றையும் “ரு” என்பது ஐந்தையும். “அ” என்பது எட்டையும் குறிப்பன. “கருணை” என்ற சொல் ஏகனான இறை, ஐந்து சக்திகளாகப் பிரிந்து அடியவரை ஆட்கொள்ளும் தன்மையை குறிப்பாக விளக்குகிறது. “அருள்” என்பதும் எண்குணத்தனாகிய இறை மக்களை மேன்மையுறச் செய்ய ஐந்தொழில் புரிவதாக பொருள்படுகிறது. ஆகவே ஆன்மாக்கள்

கருணையின் நிறைவாகிய இறைவனைப் பந்தித்து மல பந்தங்களினின்றும் நீங்கி ஒளி பெறவேண்டும்.

அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகிய சிவத்தை ஒளியில் ஒளியாகக் கண்டனர் நம் முன்னோர். “சோதியே கூடரே” என்றும் “ஒளிவளர் விளக்கே” என்றும் தீபமங்கள சோதி என்றும் பல வாறு போற்றிப் பாடியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒளிமயமான இறைவனுக்கு விழா எடுத்தனர். கார்த்திகை விளக்கீடு, தீபாவளி, சிவராத்திரி முதலாம் நாட்களில் செயற்கை ஒளியேற்றியும், தைப் பொங்கல், வருடப் பிறப்புப் போன்ற நாட்களைச் சூரிய வழிபாட்டாலும் இன்றும் கொண்டாடக் காண்கின்றோம்.

இவ்வாறு இறையை ஒளிமயமாக வணங்குவதற்குக் காரணம் பல உண்டு. இறைவனைக் கண்டதாகக் கூறும் பல சமயத்தவரும் அவனை ஒளிப்பிழம்பாகக் கண்டதாகவே கூறியுள்ளார்கள். கிறிஸ்தவசமய போதகரின் முதல்வரான மோர்ஸஸ் ஆண்டவனை ஒளிப்பிழம்பாகக் கண்டதாகக் கூறியுள்ளார். நபிகள் நாயகமும் ஆண்டவனை ஒளிநிறைவு என்று கூறுகின்றார்.

கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் விஸ்வரூபத்தைக் கண்ட பார்த்தன் “கதிர்கள் ஆயிரம் காந்திடுஞ்சோதி கண் கொளாவின காட்சி” என்று தான் கண்ட காட்சியை கூறுவதாக

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

பகவத்கீதை விளம்புகிறது. கந்த வேளினால் சங்காரஞ் செய்யப்பட்ட சூரபத்மன் முருகப்பெருமானின் அருட் பெருந்தோற்றத்தைக் கண்டு “செஞ் சுடர் அனந்த கோடி செறிந் தொருங் குதித்ததன்ன” விஞ்சிய கதிர் காண் றுள்ள வியன்பெருவடிவென்று சொன் னதாக கந்தபுராணம் உரைக்கக் காண்கிறோம்.

இவற்றைப் புராண வரலாறு என்று சொல்வோருக்கு எல்லாம் ஆதாரப்படுத்துவதாக அமைந்திருக் கிறது அருட்சோதி வள்ளல் இராம லிங்க சுவாமிகள் பாடிய திருவருட்பா. தாம் கண்ட, தம்மையாட்கொண்ட பரஞ்சோதியை.

ஜோதியில் ஜோதியில் ஜோதி சுத்த ஜோதி சிவஜோதி ஜோதியில் ஜோதி

சிவமே பொருளென்று தேற்றி என்னை சிவவெளிக்கேறுஞ் சிகரத்தில் ஏற்றி சிவமாக்கிக் கொண்டது பாரீர் - திருச் சிற்றம்பலத்தே திருநட சோதி

எம்பொருளெம்பொருளென்றே சொல்லும் எல்லாச் சமயத்தின் எல்லார்க்கும் ஒன்றே செம்பொருள் என்பது பாரீர் - திருச் சிற்றம்பலத்தே திருநட சோதி

சைவம் முதலாக நாட்டும் பல சமயங்களெல்லாம் தனித்தனிக்காட்டும் தெய்வமீது வந்து பாரீர் - திருச் சிற்றம்பலத்தே திருநட ஜோதி.

என்று பாடுகிறார். பாடிய படியே ஜோதியில் ஜோதியாகி மறைந்தார்.

இத்தகைய கருணாமூர்த்தி யாகிய ஜோதி சொருபனை நாம் ஏன் காண முடிவதில்லை? அதற்குக் காரணம் நம் ஆன்மாவின் வலுவற்ற தன்மையே.

வான வெளியில் தாரகைகள் மின்னுகின்றன. அவற்றில் சிறிய ஒளியை விழுங்கித் தனது ஆள்கைக் குட்படுத்துகிறாள் இருப்பாவை. அது வரை முழுமதியை மறைத்திருந்த கார்மேகம் சற்றே விலகுகிறது. எங்கும் பால் நிலவின் தண்ணொளி இருப்பாவை இருந்த இடம் தெரி யாமல் மறைகிறாள். மீண்டும் கார் மேகம் மதியை மறைக்கிறது. இருட் பாவை மீண்டும் ஆட்சி செய்கிறாள். இது ஒரு இயற்கையின் நிகழ்ச்சி. ஆனால் அது போதிப்பது ஒரு தத் துவம். நாமும் இதேபோலத்தான் அருளாகிய ஒளி பெற்றபோது எம்மை உணர்ந்து கொள்கிறோம். மாயை யாகிய கார்மேகம் எமது அறிவொ ளியை மறைக்கும் போது நாம் மருள் அடைகிறோம். அருளொளி பெற்ற போது தன்னறிவு பெற்று பிறப்பறுக் கிறோம். அதனைத்தான் கௌதமன் புத்தநிலையில் பெற்ற நிர்வாணம் என்று கூறினான். தமிழ் தந்த முதாட்டி அந்தப் பிறப்பற்ற வீட்டுப்பேற்றை அடைய ஆன்மா ஒளி பெறவேண்டும் என்பதை

"தன்னை அறியும் அறிவுதன்னைப் பெறில் பின்னைப் பிறப்பிலை வீடு"

என்ற குறள் வாயிலாக விளக்குகிறார்.

அருளொளி ஒங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

மனிதன் ஒளிபடைத்தவன். அவ்வொளியை தன்திறமையாலும் குருவருளாலும் பிரகாசிக்கச் செய்து உலகிற்கு ஒளி பரப்புவனாக மாற வேண்டும். ஒருவன் தான் மாத்திரம் ஒளிபெற்றால் போதாது தன் அயலவனையும் ஒளிபெறச் செய்ய வேண்டும். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற தாயுமானவரின் மனஎழுச்சி பெறவேண்டும். தன்னைப் போல் தன் அயலவனையும் நேசிக்க வேண்டும். “உள்ளத்தில் ஒளியுண்டானால் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்” அந்த உள்ளத் தொளிபெற வழி என்ன?

அனுபவ ஞானியாம் மணிவாசகப்பெருமான் தமதனுபவத்தை விளக்குகிறார். “நான் உய்ய என் உள்ளத்தில் ஓங்காரமாய் நிற்கின்ற மெய் ஞானமாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்கடரை மாசற்ற ஜோதியை ஓராதார் உள்ளத்தும் ஒளிர்கின்ற பேரொளியை அவனுடைய அருளினாலே கண்டு இன்று வீடுற்றேன்” என்று கூறுகிறான். இவ்வாறு இறைவனிடத்தில் தன்னை அர்ப்பணித்த பெருமானார் இறைவனை மெய்ஞ்ஞானமாக, ஜோதியாக, கடராக, சூழ்ஒளி விளக்காக வர்ணிக்கிறார். அவர் கண்ட ஒளி அவருடைய அகவிருளை விரட்டியது. அகவிருளில் வரக்கூடிய மறலியை மாய்த்து ஆனந்தத்தைக் கொடுத்தது. அவர் கண்ட ஞான ஒளி அவருக்கு நித்திய வாழ்வை அருளியது. அவ்வாறு நித்திய வாழ்வை அருளுகின்ற ஒளியே அருள் ஒளி.

இவ்வொளி இம்மை, மறுமை, இருமைக்கும் நன்மை பயப்பதொன்றாகும். இக்கருத்தை மூவாயிரமாண்டு வாழ்ந்த முது தமிழக கிழவர் தமது மந்திரத்தில்,

விளக்கினை ஏற்றி வெளியை அறிமீன்
விளக்கின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடையார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே.
என்று பாடியிருக்கின்றார்.

அதாவது எமது உள்ளறிவாகிய விளக்கினை ஏற்றி பரவெளியாகிய பரலோக ராச்சியத்தையும். அதன் நாயகனாகிய எம்பெருமானையும் அறியுங்கால் அந்த எம்பெருமானாகிய பேரொளியின் முன்னே எமது பிறவி நோயாகிய வேதனைகள் மாறும். ஆதலின் இத்தகைய ஞான அறிவை அறிவிக்கின்ற தகைமை யுடையவர்கள் அருள்விளக்காம் இறைவனுக் கொப்பாவார். என்பது பொருள்.

‘சீரகிரி விளங்கவரு தெட்டண்ணா
மூர்த்தியே - சின்மயானந்த குருவே’
என்று பாடினார்
தாயுமானவர்.

எமது இந்த எண் சாணுடம்பில் இந்த ஒளியை உணர்த்த உணரகாரணமாக இருப்பது சிரமாகிய தலை. சிரத்திலுள் சிறப்பாக கண்களே ஒளியை அறிந்து கொள்ளும் தன்மையுடையன. அதனால் கிறிஸ்துநாதர். “கண்ணாவது சரீரத்தின் விளக்காயிருக்கிறது. உன் கண்

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

தெளிவாயிருந்தால் உன் சரீரம் முழுவதும் வெளிச்சமாயிருக்கும்” என்று கூறினார். இந்த ஞான ஒளியை தம் முன் காணமுடியாத மக்கள் வாடி மாண்டு போகிறார்கள் என்பதை சிவவாக்கியர்.

‘ஓடி ஓடி ஓடி ஓடி உட்கலந்த சோதியை நாடி நாடி நாடி நாடி நாட்களுங் கழிந்து போய் வாடி வாடி வாடி வாடி மாண்டு போன மானிடர் கோடி கோடி கோடி கோடி எண்ணிறந்த கோடியே’ என்று கூறுகிறார்

ஆம். நாம் நம்மை உணர்ந்து கொள்வதில்லை. மின்னுவ தெல்லாம் பொன்னென்று கருதி மயங்குகிறோம். உண்மை இன்பத்தை - ஆறுதலைத் தரத்தக்க இறைவனை மறந்து, மறைந்து போகக்கூடிய உலக இன்பத்தையும். துன்பத்திற்கு காரணமாகிய இலௌகீகப் பொருட்களையும் தேடுகிறோம். அதனால் இருள் வலையில் விழுகிறோம்.

இந்நிலை கண்டு அங்க லாய்க்கும் அருளொளி அண்ணல் தம்மாலியன்றவரை உலகிற்கு ஒளி காட்ட முயலுகிறார். ஒளியுடையவர் தானே ஒளிகாட்ட முடியும். தன்னுள் தன் தலைவனைக் கண்டுகொண்டார். கண்டிப்புற்றார். இன்புற்றதை வார்த்தையில் அமைக்கிறார் சித்ரமுத்தடிகள்.

‘முத்து முகப்புக்குள் ஒரு குத்துவிளக் கிருக்கின எத்தனையோ நூல் எழுதியும் அதையறியச் சக்தியின்றி ஏன் அலையணும்?

உணக்கண்ணை நீ மறந்து ஞானக் கண்ணையே திறந்தால் காணலாம் மெளன குருவை மதியழந்த வீணறியாத அருவை.

அப்போ எங்குமே நிறைந்து ஒளிபோல, கங்கு கரையின்றி, பங்க மற்றிருக்கின்ற பிரமம் உனது உளத்தில் தங்கிடும். அந்த தீபவொளி கண்டவர்க்கு திருவளரும் பொல்லாத பாவமும் பறந்தோடும் பார்.

என்று கூறுகிறார்.

ஞான ஒளியை நிர்வாணம் என்கிறார் போதிசத்துவர். தீபவொளி மூலம் இறைவனை அடைவது சுலபம். அருட்சோதி ராமலிங்க வள்ளலும் அவர் வழிவந்த அருளொளி அண்ணல் சித்ரமுத்தடிகளும் சோதி வழிபாட்டை முதன்மையாகக் கொண்டு ஞான போதனை செய்கிறார்கள். சோதி வழிபாடு ஒன்றே கலியுகமக்கள் கடைத்தேற வழி என்பது அன்னார் துணிவு. அருளொளி மார்க்கமே முத்திக்கு வித்து என்பது ஆன் றோரின் சிந்தனைத் தெளிவு.

கண்ணுக்குப் புலப்படும் கடவுளாக விளங்கும் உன் சகோதரனையே நீ வழிபட முடியாவிட்டால் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்திருக்கும் கடவுளை எப்படி நீ வழிபட முடியும்? இதுவே வேதாந்தம் அறிவுரையாக வழங்கும் செய்தியாகும்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

சீவாயநம

உயிரோடு கலந்ததுன் நாமம் - சிவமே

உயிர்ப்பெல்லாம் ஒலிப்பதுன் சிவாயநமவே

உயிரோடு

தாயாகி தாதையாய் குருவாகி வந்தாய்

தமியேனை தமராக்கி தவ்வாழ்வு தந்தாய்

உயிரோடு

உருவாகி ஒளியாகி வெளியாகி நின்றாய்

உலகெங்கும் ஒங்கார நாதமாய் விரிந்தாய்

உயிரோடு

கதிராகி மதியாகி கூடராகி ஒன்றாய்

கதியாகி நெற்றிப் பொறியாக மலர்ந்தாய்

உயிரோடு

உணர்வோடு உனைநாடி வருவோரை உவப்பாய்

உணராத பலபேரை உனைநாடி வைப்பாய்

உயிரோடு

தமிழாகத் தவமாக தரணிக்கு வந்தாய்

தளராத இதயத்தில் பரமாகி நின்றாய்

உயிரோடு

அன்பேதான் சிவமென்று சொல்வார் இந்த

அகிலத்தை ஆள்கின்ற அருட்சக்தி நீயே

உயிரோடு

என்தெய்வம் என்தெய்வம் என்றே சொல்லும்

எல்லார்க்கும் உயிர்மூச்சு சிவாயநமவே

உயிரோடு

- அடியார்க்கடியன்

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

இன்றைய உலகின் தேவை சாந்தியும் சமாதானமும்

“உலகிற்கு இன்று அதிகமாகத் தேவைப்படுவது சாந்தியும், சமாதானமுமாகும். மக்கள் சமுதாயத்திலிருந்து இவ்வுணர்வு பெருகவேண்டும். விஞ்ஞானம் பயங்கரமான முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றாலும் கூட, பக்தி வைராக்கியமுடைய நாம் அஞ்சத் தேவையில்லை. தீவிர ஆராய்ச்சியும் நல் முயற்சிகளும் அழிவைத் தவிர்த்து ஆக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முடிவாகவே அமையுமென நம்புகிறேன்.”

“ஈழவள நாட்டிலுள்ள நன்மக்களினத்ததுவ ஞானத்தை பெருக்குவதற்காக வந்திருக்கிறேன். முதற்கண் மக்களிடம் “சத்திய சமரச சன்மார்க்க ஞானம்” ஏற்படவேண்டும். கடவுளை வணங்கக் கூடிய மனிதனுடைய உள்ளமானது முதலில் அன்பையும், விசுவாசத்தையும் வளர்க்க பயன்படவேண்டும். அதனால் வாழ்வு மலரும். மக்கள் கடமைகளிலும் வெற்றிகாண முடியும்.”

“என் தவத்திலும், போதனைகளிலும் ஈழநாட்டு மக்களை எண்ணிப் பிரார்த்தித்து வருகிறேன். ஒவ்வொருவரும் தமது கடமைகளில் வெற்றிகாணவேண்டும். அருளொளி நிலையம் ஆரோக்கியத்தைத் தருவதற்காக யோகாசனப்பயிற்சி அளித்து வருகிறது. தூய உடலைத் துணையாக கொண்டு இயங்குகின்ற உயிர், சிவமயமாக பிரகாசிக்க மக்கள் மத்தியில் சன்மார்க்கப் பணிபுரியவேண்டுமென்பதே அடியேனுடைய

லட்சியமாகும். நம் நிலையம் சார்ந்த நன்மக்களுடைய எண்ணமும், சொல்லும், செயலும் அதுவேயாகும்.”

“இந்த ஈழநாட்டில் கொழும்பில் தோன்றிய நிலையம் 54ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. வெளிநாடுகளில் இந்தியா,

மலேசியா, சிங்கப்பூர், போன்ற இடங்களில் இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்கள் பல மக்களுக்கு தொண்டு பல புரிந்து வருகின்றன.” என்று கூறினார்.

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

வளர்ந்து வரும் வீஞ்ஞான யுகத்தில் மதஉணர்வு குன்றி வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுபற்றிய தங்களுக்குருத்தென்ன? என்று கேட்டேன்.

“விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் மத உணர்ச்சி குன்றிவிடாது. ஆனால் அறிவுடைய மனிதன் ஆத்மிக சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்வானேயானால் எந்த ஒரு விஞ்ஞான நிலையும் அவன் புறக்கணிப்பதற்கில்லை. விஞ்ஞானத்திலிருந்து. மெய்ஞ்ஞானத்தை மனிதன் அடைய முடியும்.” என்றார்.

பாடசாலைகளில் ‘மதக் கல்வி’ போதிக்கப்பட்டும் குற்றங்கள் பெருகி வருவதற்கான காரணமென்ன?

சமயபாடத்தை

போதிக்கக் கூடிய நெறி முறைகள் தெரிந்த ஆசிரியர்கள். தத்துவ ஞானத்தை உணர்ந்த

வர்களாயிருத்தல் வேண்டும். அடிப்படையிலிருந்தே மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சமய பாடத்தில். “சமரச ஞானத்தை கற்பித்து வந்தால் நலன் காணலாம். குறைகளென்காது.” என்று கூறினார்.

புராணக்கதைகளை திரைப்படமாக்குவது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? எனக் கேட்டதற்கு.

“பாரதக் கதை என்பது பாராத கதை. அதில் உண்மையும் உண்மை அல்லாததும் நிறைந்துகிடக்கிறது.

ஆனால் பெரியார்களுடைய ஞான நூல்களில் அனுபவம் நிறைந்த உண்மை இருக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானம் அனுபவமுடைய வேதநூல்கள். புராணம் பொய்யும், மெய்யும், கலந்தது. நாவல்களோ பரிசுத்தமான பொய். ஆகவே மக்கள் மெய்ஞ்ஞானிகள் உபதேசித்த தத்துவ ஞானங்களை அறியக்கூடியதாக திரைப்படமாக்கி சாதாரண மக்களுக்கு புரியவைப்பதில் தப்பில்லை.”

கோயில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்யப்படவேண்டுமென்ற குன்றக்குடி அடிகளாரின் கருத்தை ஆதரிக்கிறீர்களா? என்றேன்.

“அவசியம் வரவேற்கத் தக்கது.

மக்கள் மனம் திரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பிற மொழிகளில் அர்ச்சனை செய்வது மக்களுக்கு

புரிவதில்லை சொந்த மொழியில் செய்வதால். மக்கள் புரிந்துகொண்டு பக்தி செலுத்த ஏதுவாகும். பக்தியின் மாரக் கத்தை பொருளோடு சொன்னால் விபரம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பொருளற்ற வார்த்தையில் மக்களுக்கு ஐயம் உண்டாகிறது. அபிப்பிராயம் வேறுபாடாக இருக்கலாம். கடவுள் சொல்லுக்கு சக்தி உண்டா இல்லையா என்பதை அவதானிப்பதில்லை. இது தனித்துறை ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயம்.” என்றும் அடிகளார் கூறினார். ❀

1967ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் தவத்திரு சித்திரமுத்தடிகள், இலங்கை வந்திருந்தபோது “தினகரனு”க்களித்த விசேடபேட்டி- செழியன் பேரின்பநாயகம்

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

கார்த்திகேயன் மடல் (1)

உ.

கொழும்பு அருளொளி நிலையம்

உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவதெல்லாம்
உடம்பினில் உத்தமனைக் காண்.

31/21, டோசன் வீதி,
கொழும்பு - 002
10-4-1973

என்னிலே யாவையுந் கண்டிடலாவதும்.

யாவையுள் என்னையுந் கண்டிடலாவதும்

அன்னியந் கண்டிலோமென்றிட லாவதும்

அறிவே வடிவாயிருந்திடி னல்லவோ. - பாடுதுறை

அகத்தும் புறத்தும் அருளொளியைக் கண்டு ககவெளி தானான தம்பிரான் சித்ரமுத்தன், ஐக மயக்கமற்று ஏழுந்தருளியிருக்கும் ஆத்மசாந்தி நிலையத்தில்; இன்று அவன் கண்ணொளியுடன் விண்ணொளி பெற்ற பொன்நாளாம் சித்திரைத் திங்கள் ஏழாந்நாள் தீபதரிசனம் நடைபெறு கிறது. ஏழு தாதுக்களால் ஆனமனிதன், தன்னையுணர்ந்து தலைவனையடைய வழிவகுக்கும் ஒரு நல்ல நாள். சிந்தனைக்குரிய அரிய நாள்.

தெய்வீகப் பக்தர்களே!

மனிதன் ஒரு பூரணப் பொருள். அவனில் புறத்தில் உள்ள எல்லா இயற்கைப் பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன. அவனிலுள்ள யாவும் புறத்திலும் உள்ளன. புறத்தே உள்ள பொருள்களை காணவிரும்பினால், ஒருவன் எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமுஞ் சென்று அலைந்து திரிந்து காணவேண்டும். அப்படிக்காணுவதற்கும் கண்கள் இருந்தாலும், சூரியன் சந்திரன் அக்கினி எனும் முச்சுடர்களின் உதவியில்லையேல் ஒன்றையுந் காணமுடியாது. அவைகளின் உதவி கொண்டு காணலாம் என்றாலும் கண்கள் உருப்பொருட்களை அன்றி அவற்றின் கருப் பொருட்களைக் காட்டா. இவைகளை நன்குணர்ந்த ஞானியொருவன் மேற்கூறிய வண்ணம் ஆய்வுநடத்திய ஒருவனுக்கு; முகத்துக் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற மூடனே அகத்துக் கண்கொண்டு பார் எனக் கூறி அவனில் அருட்கண் சாத்தி கட+ உள் = கடவுள், உள்ளே போ, என்று ஓலமிட்டான்.

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

உள்ளே தான் என்ன இருக்கிறதென்று பார்க்கப் பேச்சு முச்சின்று அலையா மனத்துடன் அவனும் சென்றான். என்ன ஆச்சரியம் அங்கு சென்றவன் தானே தன்னையறியும் அறிவுதன்னை பெற்று, பின்னைப் பிறப்பிலனாய், எல்லாமாயுள்ள இயல்பினை எய்தி, அன்னியங் கண்டிலோ மென்று பேதமை காணாது. தமது (கட+ உள் என்ற) செயற்பாட்டினையே திருநாமமாய்க் கொண்ட கடவுளாய் மாறியிருக்கிறான்.

எப் பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும்

அப் பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு

இதுதான் மனிதன் தன்னைத் தானாக, தற்சொகுபத்தைத் தன்னுடம் பிலே நின்று, இருபிறப்பாளனாய், மாற்றிப்பிறந்து, அருட்பெருஞ் ஜோதியாய், நிலம், நீர், காற்று, வெளி, சூரியன், சந்திரன், சீவன் எனுந் தன்மையில் எட்டுக்கொண்டானாய்; ஆகாது அழியாதிருக்கும் கடவுளாய் மாறும் மார்க்கம் என்றுணருங்கள்.

மகான்களைச் சிலர் அவதாரபுகழார்கள் என்று தப்புக்கணக்குப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் பிறந்த பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் தாள் போற்றி மாற்றிப் பிறந்தவர்கள். ஒருவன் தெய்வ நிலையையுடைய குருநாதன் கட்டளைப்படி சொல்லிறந்து, அலையா மனதுடன் செயல்பட வேண்டும்.

உலகில் நடப்பது என்ன?

ஆன்றோர் எழுதிவைத்த ஏட்டு சுவடிகளை மனனம் பண்ணி, வாய்விட்டுச் சத்தம் போட்டுப் பாடுவதும், அவையோர் மெச்சப் பொருள் உரைப்பதும், பாடியவைகளையே பலதரங்கூறிப் பஜனை செய்வதும், ஈற்றில் ஆவீ குறைந்து அகால மரணமடைவதுமே அன்றி அவர்கள் அடைந்த பயன்தானென்ன?

அவர்களின் மடமைக்கு யார் என்ன செய்யக் கூடும்? நீங்கள் உங்கள் சற்குருநாதன் துணையுடன் உங்கள் மெய்க்குருநாதனைக் கண்டு அவன் அருளால் பிறப்பிறப்பற்ற சத்திய சமரச சன்மார்க்க நெறிகண்டு ஆனந்த மடைவீர்களாக.

சுபம்

அடியார்க்கடியன்

ச.கார்த்திகேசு

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

கிறிஸ்தவமும் சாகாக் கல்வியும்

கவாமி சரவணானந்தா

கிறிஸ்துவ வேதமான பைபிளிலும் சாகாக் கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏகநாதர் சிலுவையில் இருந்தபடியே சொன்ன ஏழு வாசகங்களிலும் இருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்.

1. “பிதாவே! இவர்களை மன்னியுங்கள். தாங்கள் செய்வது இன்னது என்று அறியாமலே செய்கிறார்கள்.”

2. “இன்றைக்கு நீ என்னுடன் கூட பரலோகத்தில் இருப்பாய்.”

3. “தாயே! அதோ உன் மகன்! சீடனே! இதோ உன் தாய்!”

4. “என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டார்?”

5. “தாகமாக இருக்கிறேன்”

6. “எல்லாம் முடிந்தது!”

7. “பிதாவே! உம்மிடம் என் ஆவியை ஒப்பிவிக்கிறேன்”.

இவைதான் ஏகநாதர் சிலுவையில் இருந்தபடியே சொன்ன மகத்தான ஏழு வாசகங்கள் ஆகும்.

இந்த ஏழு வாசகங்களில் முதல் ஆறு வாசகங்களும் மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களின் அனுபவங்களைத் தெரிவிக்கின்றன.

ஏழாவது வாசகம் ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்த நிராதார அனுபவத்தைக் குறிப்பதாகும்.

சாகாக் கல்விக்கு ஏழு நிலைகள் உண்டு. அதில் முதல் நிலை, பிற உயிர்களுக்கு எந்த வகையிலும், துன்பம் நேராமல் பார்த்துக் கொள்ளுதல்.

ஏகநாதர் தமது முதல் வாசகத்தில் தமக்குத் தீங்கு இழைத்தவர்களையும் மன்னிக்க வேண்டி இறைவனை வேண்டுகிறார்.

தமக்குத் தீங்கு இழைத்தவர்கள் தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்று அறியாமல் செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய அறியாமையைப் பார்த்து ஏகநாதர் அவர்களுக்காகப் பரிதாபப்படுகிறார்.

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

பிறருடைய அறியாமையாகிய இருள் நிலையைக் கண்டு இரக்கப்படுகின்ற அனுபவம் இருள் நிலையைக் காட்டும் மூலாதார அனுபவமாகும். இதை ஏகநாதரின் முதல் வாசகம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

ஏகநாதர் சிலுவையில் அறையப்படும்போது அவருக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு திருடர்களும் சிலுவையில் அறையப்பட்டு இருந்தார்கள்.

இடது பக்கம் சிலுவையில் இருந்த திருடன் ஏகநாதரை ஏளனம் செய்தான்.

வலது பக்கத்திலிருந்த திருடன் இடது பக்கத்திலிருந்த திருடனைக் கடிந்துகொண்டான். நடுசிலுவையிலிருந்த ஏகநாதரை வணங்கினான்.

“ஆண்டவரே! நீர் உம் முடைய ராஜ்யத்துக்கு செல்லும் போது அடியேனையும் நினைத்து அருள்புரிய வேண்டும்” என்று ஏகநாதரை வேண்டிக்கொண்டான்.

“இன்றைக்கே நீ என்னுடன் கூட பரலோகத்தில் இருப்பாய்!” என்று ஏகநாதர் வலது பக்கத்தில் இருந்த திருடனுக்குப் பதில் கூறி அவனை ஆட்கொண்டார்.

இது யோக அனுபவத்தின் இரண்டாவது நிலை. இதுதான் சுவாதிஷ்டானம்.

இரண்டாவது ஆதாரமான சுவாதிஷ்டானத்தில் அறிவு விளக்கத்திற்கும், உடம்பின் படைப்புக்கும் காரணமான இறை ஒளி விளங்குகிறது.

இதன் அனுபவம் சுவாசத்தின் நடுநாடியில் கிடைக்கும் அனுபவமாகும்.

வலது நாசியின் வழியாகச் செல்லும் மூச்சும், இடது நாசியின் வழியாகச் செல்லும் மூச்சும் சமமாக ஒன்று சேருகிற இடம்தான் நடு நாடி.

நடு நாடியினால்தான் மனிதனின் அறிவு சிறக்கிறது. அவன் உயிர் ஆற்றல்பெற்று விளங்குகிறது.

இடது நாசி வழியாக மூச்சு செல்லும்போது உயிர் ஆற்றல் குறைகிறது. அதன் குளிர் தன்மையால் அறிவு விளக்கம் குன்றுகிறது. மறதி ஏற்படுகிறது. மேற்கொள்ளும் பணிகளில் தடைகளும், தோல்விகளும் ஏற்படுகின்றன.

இவ்வுண்மையை விளக்குவது போல ஏகவின் இடப் பக்கத்திலிருந்த திருடன் ஏகவை ஏககிறான்.

வலது நாசி வழியாக மூச்சு செல்லும்போது உயிர் ஆற்றல் பெற்று விளங்குகிறது. அதன் சுத்த உஷ்ணத் தன்மையால் அறிவு விளக்கம் ஏற்படுகிறது. மேற்கொள்ளும் எல்லாப் பணிகளிலும் வெற்றியே ஏற்படுகின்றன.

இந்த உண்மையை எடுத்துக் காட்டுவதுபோல ஏகவின் வலது

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

பக்கத்தில் இருந்த திருடன் அவரைத் துதிக்கிறான். அருள் புரியும்படி வேண்டுகிறான்.

வலது நாசி வழியாகவே மூச்சைச் செலுத்தும் பயிற்சியில் வெற்றி பெற்றவர்கள் செயற்கரிய காரியங்களைச் செய்வார்கள். நீண்ட காலம் வாழ்வார்கள். இது சாகாக் கல்வியின் தொடக்க நிலையாகும். இதையே ஒளிநிலை என்பார்கள்.

ஒளி நிலையே இரண்டாவது ஆதாரமான சுவாதிஷ்டானம் ஆகும். ஏசுநாதரின் ஒளிநிலை அனுபவத்தில் எழுந்த வாசகம் தான் அவருடைய இரண்டாவது வாசகம். சாதாரண திருடனைக்கூட தம் ஒளிநிலை அனுபவத்தின் மூலமாக பரலோகத்துக்குத் தம்முடன் அழைத்துச் செல்கிறார்.

மூன்றாவது ஆதாரம் மணிபூரகம். இறை ஒளி அனுபவ நிறைவு.

மூன்றாவது வாசகமாக ஏசு பிரான் தாய்க்கு மகனையும் மகனுக்குத் தாயையும் காட்டுகிறார்.

தாய் அருளையும், மகன் பொருளையும், தந்தை இந்த இரண்டையும் மக்களுக்குக் கொடுக்கும் இறை அருளையும் குறிப்பதாகும்.

இது மணிபூரகஅனுபவ நிலை.

ஏசுநாதர் தம்மைத் தேடி வந்த தாய்க்கும், மகனுக்கும் அருளையும், பொருளையும் ஸ்தங்கி அவர்களைச் சேர்த்துவைக்கிறார்.

நாலாவது ஆதாரம் அனாகதம். இதற்கு உரிய இடம் இதயம்.

இதில் பெறும் யோக அனுபவம் உணர்வுமயமான மனதையும் அடக்கும் ஆற்றல் உடையது.

ஏசுநாதர் கருணையே வடிவானவர். தாம் செய்யும் செயல் அனைத்துக்கும் இறைவனை முழுக்க முழுக்க நம்புகிறார்.

இந்த நிலையில் அவருடைய 13 ஆவது சீடன் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்து விடுகிறான். அதன் காரணமாக ஏசுநாதர் சிலுவையில் அறையப்படுகிறார்.

சிலுவையில் இருக்கும் கருணை வள்ளலான ஏசுபிரான் தந்தையை நோக்கி மகன் உரிமையுடன் கேட்பது போல இறைவனைப்

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

பார்த்து “தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” என்று கேட்கிறார்.

இது யோகவாழ்வில் நாலாவது நிலையான அனாகதத்தில் இயல்பாக ஏற்படுமனுபவம். துன்பத்திலும் கருணையுடன் இருப்பது.

ஊனுடம்பு, உயிர்ப்புடம்பு, உணர்வுடம்பு, அறிவுடம்பு, இம்மை இன்பவுடம்பு, மறுமை இன்பவுடம்பு என்று யோக வாழ்க்கையில் உடம்பு ஆறு கூறுகளாகப் பிரியும்.

ஒவ்வொரு உடம்பையும் வெற்றி காண்பதற்கு யோகிகள் பல தடைகளைத் தாண்ட வேண்டும்.

ஏகநாதரும் இதற்கு விதி விலக்கல்ல.

நாலாவது ஆதாரமான அனாகத அனுபவத்தில் உணர்வு மயமான மனதுடன் ஏகநாதர் பேசுகிறார். “என்னை ஏன் கைவிட்டீர்?” என்று கேட்கிறார்.

தம் உள்ளே இருக்கும் உணர்வுகளை பிறர் மனம் புண்படாமல் கருணையுடன் இறைவனிடம் வெளியிடுவதுதான் அனாகத அனுபவம். இதைத்தான் ஏகநாதரின் நாலாவது வாசகத்தில் காண முடிகிறது.

ஐந்தாவது ஆதாரம் விசுத்தி. இதற்குரிய இடம் தொண்டை.

தொண்டையில் தானே தாகம் எடுக்கும் உணர்வு ஏற்படும்.

இதனால் தான் ஏகநாதர் “தாகமாய் இருக்கிறேன்” என்கிறார். அவர் தண்ணீரை விரும்பும் தாகத்துடனில்லை.

இறைவனுடைய அருள் அமுதை வேண்டுகிறார்.

அருள் அமுதை உண்டவர் களுக்கு பிறப்பு இறப்பு என்ற தொல்லை இல்லை. இது சாகாக் கலையின் இரகசியங்களுள் முக்கியமான இரகசியமாகும். இந்த அனுபவத்தையும் பெற்றிருக்கிறார் ஏகபிரான்.

இதனால் தான் “தாகமாய் இருக்கிறேன்!” என்ற ஐந்தாவது வாசகத்தை ஐந்தாவதாதாரமான விசுத்தி அனுபவத்தில் வெளியிடுகிறார்.

ஆறாவது ஆதாரம் ஆக்ஞை. இதற்கு உரிய இடம் இரண்டு புருவங்களின் மத்திய பகுதியாகும். இதை ஞானிகள் ‘லலாட பீடம்’ என்பார்கள்.

இது நனவுக்கு உரிய இடம் விழிப்பு உணர்ச்சியுடன் செயல்படும் போது உயிர் ஆற்றல் சிறப்புடன் இயங்கும் இடம்.

உயிர் ஆற்றல் தொண்டைக்கு அதாவது விசுத்திக்கு வரும். இது கனவுக்கு உரிய இடம்.

உயிர் ஆற்றல் இதயத்துக்கு அதாவது அனாகதத்துக்கு வரும். இது தூக்கத்துக்கு உரிய இடம். இந்த மூன்று அனுபவங்களும் எல்லாருக்கும் உண்டு.

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

நாலாவது அனுபவம் ஞான யோகிகளுக்கே உரிய அனுபவம்; துரிய அனுபவம். இது லலாட பீடத் துக்கும் மேலே உள்ளது.

இந்த அனுபவத்தை “துரியம் இருப்பது சாக்கிரத் துள்ளே” என்கிறார் திருமூலர். சாக்ரம் என்றால் நனவு. விழிப்புணர்வுடன் அனுபவிக்கும் அனுபவம்.

ஆறாவது ஆதாரமான ஆக்ஷை அனுபவத்தை ஏசுநாதர் “எல்லாம் முடிந்தது!” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் எல்லாம் முடிந்து விட்டதைத்தான் ஏசுபிரான் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவாக இறைவன் திருவடியை ஏசுநாதர் அடையப் போவதைத்தான் “எல்லாம் முடிந்தது” என்று ஆறாவது வாசகமாகச் சொல்கிறார். இதில் ஆறாவது உடம்பாகிய மறுமை இன்ப உடம்பையும் கடந்து மேலே செல்கிறார். பேரின்ப உடம்பினைப் பெறுகிறார்.

ஏழாவது ஆதாரம் நிராதாரம். இது உச்சிக்குக் கீழே உண்ணாக்குக்கு மேலே இறைவன் ஜோதியாக நிராதாரமாக நின்று, உடலை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் இடம்.

தம்மையும், தம்முடலையும் இயக்கிவரும் இறைவனிடம், உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் ஏசுநாதர் சமர்ப்பிப்பதையே ஏழாவது வாசக

மாக “பிதாவே, உம்மிடத்தில் என்னாவியை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்கிறார்.

பரிபூரணமாக இறைவனிடம் சரணாகதி அடைந்துவிடும் நிலை தான் நிராதார அனுபவநிலை. இதுவே சாகா நிலையை நோக்கிச் செல்லும் நிலை ஆகும்.

ஏசுநாதர் சாகா நிலையை நோக்கிச் செல்ல விரும்பியதைத் தான் அவருடைய ஏழாவது வாசகம் தெரிவிக்கிறது.

சுத்த சன்மார்க்கத்தில் இதற்கும் மேலே மரணமிலாப் பெருவாழ்வுபற்றி வள்ளல் பெருமான் பேசுகிறார். கண்டத்துக்கு மேலேதான் ஏழு ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன என்பது சுத்த சன்மார்க்கம்.

இதுவே வள்ளல் பெருமான் ஞான யோகத்துக்கு வழங்கி இருக்கும் சுத்த சன்மார்க்க அனுபவமுறை.

உச்சிக்குக் கீழே உண்ணாக்குக்கு மேலே இருக்கும் ஜோதி, உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிர் அணுவிலும் அனகமாக விரிந்து, பரவி அவற்றை நிலைபெறச் செய்யும் நிலைதான் மரணமிலா நிலை. இந்த நிலையைப் பெறவேண்டுமானால் சுத்த சன்மார்க்கத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் வள்ளலார்.

சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முடிவு மரணமிலாப் பெருவாழ்வு.

சாகாதவனே சன்மார்க்கி.

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

வீரமும் அன்பும் கொண்டு

இன் அருள் பெற்றேன்.

என்மார்க்கம் இறைவாத

சன்மார்க்கம் தோழி.

காரமும் மிகுபுளி

சாரமும் துவர்ப்பும்

கைப்போடே, உப்போடே

கசப்போடே கூட்டி

ஊரமுது உண்டு நீ

ஒழியாதே, அந்தோ!

ஆரமுது உண்டு என்னோடு

ஆடேடி பந்தே!

அருட்பெரும் ஜோதி கண்டு

ஆடேடி பந்தே!

வள்ளலார் சமரச சுத்த சன்
மார்க்க சத்தியத்தை உணவில்
வைத்தே பாடி இருக்கிறார்.

இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்
அறுசுவைதான் ஊர் அமுது, மரணத்
தைத் தருவது.

காரம், புளிப்பு, துவர்ப்பு,
கைப்பு, உவர்ப்பு, கசப்பு இந்த அறு
சுவைகளும் மாறாது உடம்பில்
இருந்தால் மரணம் தான் ஏற்படும்.

இந்த அறு சுவைகளையும்
நம்முடல் இனிப்புச் சுவையாக மாற்று
கிறது.

இதைத்தான் 'ஆர் அமுது'
என்கிறார் வள்ளலார்.

'ஆர் அமுது' என்றால்
அழியாமல் நிரம்பி நிற்கிற அமுதம்
என்று பொருள்.

சுத்த சன்மார்க்க சாதகத்
தில் நம் உணவு எப்படி அமைந்து
இருக்க வேண்டும்?

எப்படி அமைந்து இருந்தால்
நிலையான வாழ்வைப் பெறலாம்
என்பதை இந்தப் பாடலில் வள்ளலார்
விளக்கி இருக்கிறார்.

நன்றி-சக்தி

மன அமைதிக்கு வழி

அமைதி இல்லை என்று நினைப்பதற்குக் காரணமே உன் மனம்
தான். எண்ணங்கள் அடங்கினால் மனம் ஒடுங்கும். மனம் ஒடுங்கினால்
உன் ஆத்ம சொரூபம் பளிச்சென்று தெரியும். எனவே எண்ணங்களைத்
துரத்திக் கொண்டு அதன் பின்னே ஓடாமல், அவை எங்கிருந்து பிறக்
கின்றன என்று சிந்தனை செய். அதுவே தியானம், யோகம், எல்லாம்.
எண்ணங்களின் மூலத்தைக் கண்டுபிடித்தால் உன் உண்மையான தன்மை
தெரிந்துவிடும். நீ யார் என்பது விளங்கிவிடும். என்னை உணர்ந்து
வீட்டால், பிறகு அமைதியையும், ஆனந்தத்தையும் தவிர வேறு ஒன்றுமே
இருக்காது.

- ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

பொய்யா மொழியும் புத்தர் நிர்வாணமும்

வாழ்வாங்கு வாழ வழி வகுத்தார் வள்ளுவர். குறள் படைத்தார் குன்றா எழிலுடன். திறம் படைத்த அவரது அறம் எம்மதத் திற்கும் புறம்பற்று மறம் கடியும். இன்று தமிழ் மறையின் தனிநூலாக, பொது நூலாக, விளங்குகிறது அவர் கூறும் மறையும் புத்த பகவா னால் நல்லறங்களாகப் போதிக்கப் பட்ட போத்தியாங்கங்களும் ஒத்த கருத்துடையனவாய் அமைந்திருத் தல் கண்கூடு.

நமது வாழ்க்கையின் நோக்கம் துன்பம் அற்ற இன்பமயமான வாழ்வைத் தேடுவதே. அவ்வாழ்வை எப்படிப் பெறலாம்? அதற்கு வழி கூறியவர் புத்தபகவான். பிறப்பு துன்பத்திற்கு முதற் காரணம். பிறப்பறுப்பதற்கு மார்க்கம் நிர்வாணம். அதற்கு ஆற்றுப் படையாய் அமையுந் தர்மமே பௌத்த தர்மம் இக்கருத்தை வள்ளுவர்.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச்
சிறப்பென்னும் செம்பொருள்காண்பதறிவு.
என்கிறார்.

பெருந்துயராகிய பிறவிக் கடலை- அறியாமையை நீக்குவதற்கு வழியாக அமையும் உயர் மார்க்கத்தைக் கண்டறிவதே மெய்ஞ்ஞானம் - போதி எனப்படும். அதற்கு முதற்கண் உலகியற் பற்றை அறுக்க வேண்டும். பற்றே பிறவிக்குக் காரணம். அது நீங்காத வரையில் ஒருவனைத் துன்பம் விட்டு நீங்காது. பிறவிநோய் தீராது. அக்கருத்தை

பற்றற்ற கண்ணே பிறப் பறுக்கும் மற்ற நிலையாமை காணப்படும்.

என்று வள்ளுவரும்

பிறந்தோ குறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா குறுவது பெரும் பேரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது. பின்னது.
அற்றோகுறுவது அறிக.

என்று கவுந்தியடிகளும் கூறினார்கள்.

பிறவிக் கடலை நீந்திச் செல்வோர் அடையும் பெரு நிலையையே நிர்வாணம் என்கிறது பௌத்த தர்மம். இந் நிர்வாண மானது சலனமற்ற, நிஸ்காமிய, ஏகாந்த நிலை

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

யைக் குறிக்கும். இதனைச் சைவ சமய நூல்கள் முத்தி நிலை என்று கூறுகின்றன. உப நிதமும் கீதையும் முத்தி நிலையை நிர்வாணம் என்ற பதத்தால் விளக்குகின்றன.

புத்த பகவான் நிர்வாண திசையை, துக்கத்தின் முடிவான இடம். என்று விளக்கியுள்ளார். ஆகவே துக்கத்திற்கு முடிவு தேடினாலன்றி நிர்வாணம் கிடையாது. துக்கத்திற்கு காரணம் என்ன? ஆசையே. இதனாலேயே திருமூலநாயனார்,

ஆசையறுமின்கள் ஆசையறுமின்கள்
ஈசனோடாயினும் ஆசையறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆயவருந்துன்பங்கள்
ஆசை வீடவீட ஆனந்தமாருமே.

என்று கூறினார்.

இதையே புத்தபகவான் இராதர் என்ற தன் சீடனுக்கு, ஆசையினை அழித்தலே நிர்வாணம் என்று போதித்தார்.

பற்றி வீடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி வீடாஅ தவர்க்கு.

என்று திருவள்ளுவர் பற்றை நீக்காதவர்கட்கு துன்பம்விட்டு நீங்காது என்று விளம்பினார். துன்பம் நீங்காத வர்களுக்கு பேரின்பமாகிய நிர்வாணம் கிட்டுதல் எங்ஙனம்? ஆசையின் காரணமாக எழுவது நான். எனது என்ற பற்று. பற்றின் விளைவு அகங்காரம். அதன் முடிவு ஆணவம். ஆணவத்தின் செயல் சினம். சினத்தின் பயன் கொலை, களவு, சூது, பொய் முதலாம் பஞ்சமா பாதகங்கள்.

இவற்றின் பலன் துன்பம் - துயரப் பெருங் கடல் அதன் தொடர்பு பிறப்பு, பின் இறப்பு, மீண்டும் ஆசை-ஆணவம், கோபம்- பாவம்- துயர் இறப்பு. இதுவே வாழ்க்கையின் சுழற்சியாகிறது. இச் சுழற்சியை நிறுத்தலே நிர்வாணம்.

எண்ணெயில்லாத விளக்கின் சுடர் அவிந்துவிடும்; அதுபோல ஆசையற்ற வாழ்வில் துன்பம் என்னும் மாசு மறைந்துவிடும். எண்ணெயை ஊற்றி விளக்கு சுடர்விட்டு எரிவதுபோல, ஆசை கூடக்கூடத் துன்பம் பெருகி வழியும். இதனை வள்ளுவர்

அவா இல்லார்க்கு இல்லாகுந் துன்பம்,
அதுண்டேல் தவா அது மேன்மேல் வரும்.

என்று சுருங்கக் கூறி விளங்கச் செய்துள்ளார்.

நிர்வாணமானது சலனமற்ற மனத்தோடும் கிளர்ச்சியற்ற உணர்வோடும் கூடிய சாந்த நிலையாகும். காமம், வெகுளி, மயக்கம், மூன்றும் அவிக்கப்பட்டு சாந்தத்தை - அசையற்ற நிலையை அது விளக்குகிறது.

சலனம் அற்ற மனத்திற்கு- ஒருமைப்பட்ட மனத்திற்கு புலனொடுக்கம் வேண்டற்படுகின்றது. அது மிகக் கடினமான ஒன்றாகும். மனதையடக்கி ஒரு நிலைப்படுத்துவ தென்பது உலகிலேயே கடினமான செயலாகும். இதனாலேயே தாயுமான சுவாமிகள், சிந்தையை அடக்கியே சும்மாயிருக்கின்ற திறமரிதுஎன்று கூறினார். அருட்திரு சித்திரமுத்தடிகள்,

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

தொட்டதைக் காட்டா விடிவோ
கெட்ட உன்மனக் குரங்கைத்
திட்டவும் உரிமையிலலையே - கயிறெ
கட்டவும் பெரிய தொல்லையே. (ஓத்துக்
என்று பாடியுள்ளார்.

இப்படியான கடினமான சாத
னையை, மனவடக்கத்தை மேற்
கொள்ளவேண்டும் என்பது எச்சமயத்
திற்கும் பொதுவான நியதியா
யமைகிறது.

ஆனால் வள்ளுவர் இதற்கு
மேலும் ஒன்று உண்டென்றார்.
மனவடக்கம் மட்டும் போதாது.
மெய்யுணர்வும் வேண்டும் என்கிறார்.

ஐய்யுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வும் இல்லா தவர்க்கு,

மனம் ஒடுங்கப்பெற்று ஆசை
அறுக்கப்பட்டு, துன்பம் தொலைந்து
மெய்யுணர்வு ஏற்பட்டால், பிறப்பிறப்
பேது? அவர்கள் பூமியில் நீடு வாழ்
வார்கள் அன்றோ! தம் மனத்தினை
ஐம்பொறிகள் வழிச்செல்லாது தடுத்து
மெய்யுணர்வுடன், பொய்தீர்ந்த ஒழுக்க
முடையவர்களே மரணபயமற்ற நிர்
வாண நிலையை அடைந்த ஞானிகள்.

பொறிவாயில்ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறி நின்றார்நீடுவாழ்வார்.

என்று கூறும்
வகையால் இக்கருத்து வலியுறுத்தப்
படுதல் காண்க.

புத்த பகவான் இத் தன்மை
யைப் பாமரரும் மிக எளிதாக அடை
யும் வகையில் தம் தருமத்தை வகுத்

தார். அஷ்டங்க மார்க்கத்தின் மூல
மும் ஏழு போத்தியாங்கங்கள்
(முறைகள்) மூலமும் இதனைக் கடை
பிடிக்கப் பணித்தார். இப் படிகளால்
ஏறியடையும் நிர் வாணமானது.
நிலமும் நீரும் இல்லாத, ஒலியும்
காற்றும் இல்லாத, எல்லையற்ற
ஆகாயமும், பிரக்கை உணர்வு
மல்லாத, வெறுமையிலலாத, அறித
லும் அறிதலற்றதும் இல்லாத, இந்த
உலகம் அந்த உலகம் என்றில்லாத,
சூரியன் சந்திரன் இரண்டும் இல்லாத,
வருதலும் போதலும் இல்லாத,
மரித்தலும் பிறத்தலும் இல்லாத,
நிற்றலும் இயங்கலும் இல்லாத,
என்னிலையும் அற்றசலனமோ ஆத
ரவோ அற்றநிலையே. அதுவே துக்
கத்தின் முடிவு என்று புத்தபகவான்
தமது உபதேசத்தில் கூறியுள்ளார்.

இந்த நிர்வாணத்தின் முடிவு
பேரின்பம். பேதமற்ற அபேத நிலை.
ரூபமற்ற அரூப நிலை. மருள் அற்ற
அருள் நிலை. தீயற்ற ஒளி நிறைவு.
இஸ்லாமியர் போற்றுகின்ற நார்
அகன்ற நாராணியம். ஜோதி. இதனை
விளக்கமுடியாது. உணர்தலே முறை.

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும்
பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி
நிற்கும் பேரின்பத்தை அடைய பிறப்
பற்ற துன்பத்தின் முடிவை நிராசை
யின் பலனை அனுபவிக்க முயல்வது
தான் புத்தர் போதித்த மார்க்கம்.
அதையே சைவரும் இஸ்லாமியரும்
கிறிஸ்தவரும் நாடுகின்றார்கள்.
மார்க்கங்கள் நாலு தீர்க்கம் ஒன்றே.

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

அருளொளியும் இஸ்லாமும்

அருள் மறை ஒதி - அருள் நிலை நோக்கிடும் ஆயிரம் ஆயிரம் பல்லாயிரங்கோடி படைப்பினங்கள் இடையே - நாமும் இன்று வாழ்ந்து நிற்க விழைகிறோம். விளைவுகளில் சிக்குண்டு விடாமல் எச்சரிக்கையுடன் நடக்கக் கற்று வருகிறோம்.

அன்பையும் அருளையும் இணைத்து ஓரின்ப ஆட்சியைக் காணத் துடித்துத்து செயலாற்றுகிறோம் அந்த ஆட்சி நம் காலத்திலேயே ஓங்கிட - உயர்ந்து பொலிந்திட ஓயாது உழைத்து இயங்குகின்றோம்.

அன்பு வேண்டி - அருள் நாடி நாம் உழைப்பது போன்று, நமக்கு முன்னரே வாழ்ந்த பலரும் உழைத்து நின்ற வாயிலாய் - அவர்தம் வாய் மொழியின் வாயிலாய் - உணர்ந்துள்ளோம்.

மனத்தின் எழுச்சியினால் ஏற்படும் ஆசைகள் புகை மயமானவை. அவை புகையும் பிழை சேர்ந்தவை. எனவே, அறிவை மங்கிடச்செய்யும் - அறிவின் சுடரை பொலிவு குன்றச்

செய்யும் - நம்மை மருள் மயமாக்க முயல்கின்றன. அந்த முயலலை நிறுத்தப் பழகிடும் பழக்கமே நம் வழக்கத்தில் வந்து சேரவேண்டும். பழகப்பழகப் பழகிவரும் ஒரு பழக்கம் அதுவாகவே அமைதல் வேண்டும்.

இருள் - புறவெளிக்கதிர்களை மங்கச் செய்தல்போல - மருள் அகவுளிக் கதிர்களை அழக்கி - ஆழ்த்தி செயல் பட வலுப்பெறலாம்! சிறு தாரைகளை பெருந்தாரைகள் விரட்டுதல் போல், வலு குறைந்த விடத்து - வலு கூடியவை ஆட்சி

அன்பர் முபதிதாச்

அமைத்து விடலாம்.

ஆகவே முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சியடையார். முயற்சி - மெய் வருந்தக் கூலிதரும்.

இஸ்லாமிய நெறி முறை களின்படி அதன் திருமறைத் தொடரிலே - திருக்குர்ஆன் அருளப்பட்டவொன்றேயாகும். அன்புக்காக பிறவி

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

எடுத்த - அன்புக்காக வாழ்ந்து
காட்டிய ஓர் உயர்நிலை ஜீவனுக்கு
- அருள்பாலிக்கும் பான்மையினை-
திருக்குர்-ஆன் அருளப்பட்ட வழிமுறை
களில் கண்கூடாகவே காண்கிறோம்.

அல்லா(ஹ்) என்னும் சர்வ
சக்தியும் திரண்டெழுந்த ஒன்று -
தன்னுடைய ஒளியிலிருந்து உயிரி
னங்களை தோற்றுவித்த உண்மை
யினை, திருக்குர் ஆன் அழகுற எடுத்த
தியம்புகிறது. அவன் அருளால் ஒளி
நுதல் முனைந்தெழுந்த அழகிய
அமைப்பே நாமெல்லாம்.

அருள் ஒளி என்பது - அருள்
மயத்தினால் நிறைந்த - ஒரு முழுப்
பெரும் நிறைவில் திளைத்து -
பிணைத்து எழுந்த கதிர்கள் என்ப
தனை உணருகின்றோம்.

அழிந்துபோய் தாழ்வு நிலை
க்கே சென்றடங்கிவிடும் புறமுகத்
தோற்றங்களை எல்லாம் கடந்து
நின்ற அகமுகங் குவித்து - அதில்
அதுவாகவே கரைந்து நிற்குமிடத்தே
- கரைகாணாத - கீழ்மேல் அழிந்
தெழுந்த - திசைகள் கோணங்கள்
தகர்த் தெழுந்த ஒளிமயம் மாசில்லாத
வெண்ணிறையாக நிறைந்து சர்வ
சராசரங்களையும் விழுங்கி - தன்னுள்
ஒளிமயமாகவே மாற்றிவிட்ட ஒரு
புதுமையை ஞானிகள் கண்டு களித்து
அதிலேயே அடைந்து கிடந்தனர்
கிடக்கின்றனர்!

மனமுனைகள் யாவும் செத்து

- மடிந்து - மக்கி இழந்து - அருள்
ஒளியிலே கிடப்பதுதான் கிடத்தல் -
அவனொடு கிளர்தல் ஆகும்.

அல்லாஹ் என்னும் பரம்
பொருள் ஒளிமயத்தையே நிறை
வாக்கிக் கொண்டு நிலைத்தது-
என்பதை முஸ்லீம்கள் நம்புகின்றனர்.
அதனாலேயே - பேதங் கடந்த
அபேத நிலையில் - ரூபங் கடந்த
அரூப நிலையில் - மருள் கடந்த
அருள் நிலையில் - நார் அகன்ற
நாரானியத்தில் நெருப்பு அகன்ற
ஒளிநிறைவில் - இறைவனைக் காண
வணங்குகின்றார்கள்.

அதன் விழுங்குதலில் தம்மைப்
புகுத்திக் கொள்ள, ஒளிபுக்கி -
ஒளித்துக்கொள்ள - ஒரு முகமே
பெரு முகமாக்கி ஒடுங்குகின்றார்கள்.
அந்த ஒளித்தலுக்கே இறை வணக்
கம் என்றும் தொழுகை என்றும்
பெயர் கூறி தன்னை ஒளியாக்கிக்
கொள்ளத் தெளிவடையும் நிலைக்கு
மக்கள் உயரவேண்டும் என நாம்
வேண்டுகிறோம்.

கொழும்பு அருளொளி நிலை
யத்தின் முன்னாள் காப்பாளரும்,
அன்பு மார்க்க சங்கத் தலைவரும்,
மகான் கருணையானந்த ஞான
பூபதி அவர்களின் ஞானவாரிக்
மான, அன்பர் பூபதிதாசர் அவர்கள்
1967ல் அருளொளிக்கு எழுதிய
கட்டுரை இங்கு மறுபிரசுரம்
செய்யப்படுகிறது.

- ஆசிரியர்

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

சித்ரமுத்தரும் ஏசுகிறீஸ்துவும்

தூய்மையான உள்ளம்
தெய்வம் வாழும் இல்லம்.

தூய இதையத்தை உடையவர்கள் பாக்கியவான்கள் ஏனெனில் அவர்கள் இறைவனைக் காண்பார்கள்.

உயிர்களை நேசித்து உலகில் உலவு.

உங்களைப் போல் உங்கள் அயலவரையும் நேசியுங்கள். இதைவிடச் சிறந்த கட்டளை வேறெதுவு மில்லை.

நவவழியடைத்து நாடியுள்ளது

நீங்கள் பிராத்திக்கும் போது உங்களது தனியறையினுள் நுழைந்து கதவை அடைத்தபின் அருபமாய் இருக்கும் உங்கள் தந்தை நோக்கிப் பிரார்த்தியுங்கள். அப்போ மறைவாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உங்கள் தந்தை வெளிப்படையாக உங்களுக்கு வேண்டுவதை அளிப்பார்.

உத்தமர்க் கழகு சித்தத் திடமே.

கடுகளவு நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருந்தாலும் நீங்கள் இந்த மலையை நோக்கி அருகிலுள்ள

இடத்துக்குப் பெயர்ந்துபோ என்று சொன்னால் அது பெயர்ந்து போகும். முடியாது என்பது உங்களுக்குக் கிடையாது.

மற்றவர் வாழ்வில் குற்றம் காணைல்.

நீங்கள் மற்றவர்களால் குறை காணப்படாமலிருக்கப் பிறரிடம் குறை காணாதிருங்கள். ஏனெனில், எக்குறை கொண்டு நீங்கள் பிறரை மதிப்பிடுகிறீர் களோ அக்குறையாலேயே நீங்களும் மதிப்பிடப்படுவீர்கள். எந்த அளவினால் நீங்கள் மற்றவர்களை அளவிடுகிறீர் களோ அதே அளவின் படிதான் நீங்களும் அளக்கப்படுவீர்கள்.

தன்னை அறிந்தவன், தன் தலைவனை அறிவான்.

நான் இவ்வுலகில் இருக்கும்வரையில் இவ்வுலகின் ஒளியாக இருக்கிறேன். நானே வழி. நானே உண்மை. நானே வாழ்வு. என்மூலமாக அன்றி ஒருவரும் தந்தையிடம் வருவ தற்கில்லை. என்னை நீங்கள் அறிந்திருந்தால் என்னுடைய தந்தையையும் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

ஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓ

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

மேவருமெழு பூமியு மேவிய
சீவன்முத்தர் செயலுந்தீர் பிலாத்
தேவர் தஞ்செயலுமீவை யாமென
ஓவலின் றியுணர விளக்குவாம்.

சர்வ வல்லமையுள்ள கடவு
ளானவர். எவராலுஞ் செய்தற்கரிய

உடையவர்களே அன்றி வெவ்வேறு
தன்மை உடையவர்கள் அன்று.

கடவுளும் மெய்ஞ்ஞானியும்
எப்படி சரிசமானமாவார்களென்று
சிலருக்கு ஆட்சேபந் தோன்றுமாயில்,

கடவுளுநம் சீவன் முத்தநம்

கருணையானந்த ஞானபூபதி

சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம்.
அனுக் கிரகம் என்பவைகட்கு
முறையே ஆக்கல் காத்தல் அழித்
தல் மறைத்தல் அருளல் என்பவை
களைத் தாமறிந்து பாரபட்சமின்றிக்
கொடுத்து அருள்வதே அன்றி,
அப்புண்ணிய பாவங்களில் ஓர் சிறிதும்
தான் அடையமாட்டார். அது போல்
மெய்ஞ்ஞானிகள் புரியும் நன்மை
தீமை யெல்லாம் உலோகோபகார
மாய்ச் செய்வதே அன்றி அவர்க
ளுடைய சுகாகுகத்திற்காகச் செய்து
கொள்வதல்ல. ஆதலால் கடவுளும்
மெய்ஞ்ஞானியும் ஒரே தன்மை

பிரம கீதை

‘ஈசனாய் ஞானியிருந்துள விடத்தே
இருப்பது முத்திதான்; அந்தத் தேசிகனே
ஏவல் செய்பவன் காலென சென்னியில்
இருப்பது மன்றி மாசிலாப் பரம ஞானியா
முனிக்கு மகேசனு மொப்பலன்; மதிக்கில்
ஆசிலா அரியும் ஒப்பலன்; யானு
மொப்பலன்; ஏவரொப்பாரே’

என்பதாலும்,

“ஆல முண்டவன் அடியாற்பின் திரிசுவன்
அவரடித் துகட்கன்றோ?”

என்பதானாலும்,

“அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன்
கொற்றங் குடியார்க் கெழுதுகைச் சீட்டு”

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

என்னும் நடராசப் பெருமான் திருவாக்
கியத்தாலும்

“வண்டரை கொன்றையான் முன் வந்த
நீ யாரை யென்றான் பண்டரு விபஞ்சி
பாணபத்திரனடிமை யென் றான்
முண்டக மலரோன் மாயோன் புரந்தரன்
முதல் மற்றேனை அண்ட ருந்தன்
குற்றேவல் அடிமையாக் கொண்ட
வம்மான”

என்னும் திருவிளை
யாடற் புராணக் கருத்திலும்.

பெரியது கேட்கின் எரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன்படைப்பு
நான்முகன் கரியமா லுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ அலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி அங்கையி லடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ அரவுக் கொருதலைப் பாரம்
அரவோ உமையவன் சிறுவீரல் மோதிரம்
உமையோ இறையவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறையவரோ

தொண்டர் உள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர்தம் பெருமை
சொல்லவும் பெரிதே.

என்னும் ஒளவைப்
பிராட்டியார் அமுத வாக்கியத்தாலும்
அபேத பாவனையினால் கடவுளுடன்
சீவன் முத்தர்களும் ஒன்றுதானென
வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்கு
கின்றது.

பாலானது பசுமாட்டின் சரீர
மெங்கும் விரவியிருப்பினும் முலைக்

காம்பின் வழியாகவே வெளிப்படுதல்
போல் சர்வபரிபூரண அகண்ட தத்துவ
மாகிய கடவுளானவர், அங்கு இங்கு
என்று சுட்டிச் சொல்லாத விதமாய்
எங்கும் வியாபித்து இருந்தாலும்
மெய்ஞ்ஞானிகளின் இதயக் கமலா
சனத்தின் மிசையே அதிகமாக
வீற்றிருப்பார்.

சீறாப்புராணம்

சீறந்தமெய்ப்பொருளை அழிவில்லா
மணியைத்
தெரிந்துமுகக் காலமு முணர்ந்து
கூறந்தவ ரீதயா சனத்திருந் தவனைத்
தொடரின்ப துன்பமற்றவனை.

சிவஞானவள்ளல்

ஒருகணமிருப்பன் தெய்வ வருவின்ல்
ஈசன்றான்மற்
றிருகணஞ் செங்கோ லோச்சும இறை
யவர் பாஸிருப்பன்
அருமறையவர் குழாத்துள் அம்பு வீழள
விருப்பன்
கூரியயோ கிகளுளத்தில் தூங்குவன்
இருந்தெப் போதும்.

கடவுளுக்கும் சீவன் முத்த
ருக்கும் ஆணவம், மாயை, காமியம்,
என்னும் மும்மலாதி கருவி கரணச்
சேட்டைகளற்று இருப்பதனாலும்
கடவுளே ஞானியாகவும், ஞானியே
கடவுளாகவும் சர்வ சீவகோடிகளிலும்
ஏனைய சராசரப் பொருள்களிலும்
அபின்னமாய்க் கலந்திருப்பார்கள்.

ஞான சொருபமாக அவதரித்த
முகியித்தீனிபுனு அறபி (றலி)

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

அவர்கள் ஏதோ இஸ்லாம் மார்க் கத்திற்கு விரோதமான வார்த்தை களை வெளியிட்டதாக அவர்களை வெட்டி விடும்படி அரசு ஆக்ஷை பிறந்தது. அப்போது அவர்கள் நம்மை வெட்டினால் மற்றவர்கட்கும் இடுக் கண்விளையுமே! என்று பரிதாப மடைந்து அவர்களை நோக்கி என்னை வெட்டிவிட வேண்டுமென் றால் வெட்டிவிடுங்கள்! ஆனால் எனக்கு சவரம் செய்துகொள்ள மட்டிலும் உத்தரவு கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு அரசுவினங்க, நாயகமவர் கள் சவரம் செய்துகொள்ளும் போது மயிர் வினைஞனை விளித்து “நீ எனது விரலில் நகங் களையும் போது, இரத்தம் வரும்படியாகச் சிறிது அறுத்துவிடு” என்று கட்டளையிட் டார்கள். அங்ஙனமே அவன் செய்தலும், நாயகம் அவர்கள் விரலி லிருந்து இரத்தம் ஒழுகவே, அது சமயம் அரசன் முதல் மயிர் வினைஞன் ஈறாயுள்ள எல்லோர் விரல்களிலும் இருந்து இரத்தம் வடிந்து வருத்தம் அதிகரித்தது. அதனுண்மையை மயிர் வினைஞன் மூலமாக உணர்ந்த அரசன், இவர் தேகத்தில் ஏதாவது பின்னம் நேர்ந் தால் இங்குள்ள எல்லோருக்கும் தீங்கு விளையும் போலிருக்கிறதே என்று அஞ்சி, அவர்களை அதுமுதல் ஒன்றும் வருத்தாமலும். அவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடாமலும் விலகிக் கொண்டனனாம்.

மதுரை மாநகரத்தின் வைகை யாறு உடைப்பெடுத்த காலத்தில் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த சொக்கேசர் பாகம் அடைக்கப் பெறாததால் அரசன் அவரை பிரம்பினால் அடிக்க அவ்வடியானது அரசன் முதலிய எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டதுடன் கர்ப்பத் திலுள்ள சிசுக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருந்ததென்று சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதனால் நமக் கென்ன விளங்குகிற தென்றால் ஆன்மாக்கள் தோறும் கலந்து விளங்குகின்ற பரம் பொருளாகிய கடவுளும், கடவுளது பூரண அருள்பெற்ற சீவன்முத்தர்களும் ஒன்றுதான் என்பதில் இனிமேலுமா சந்தேகம்?

சர்வ சீவராசிகளும் ஞானி களின் அம்சமேயன்றி வேறில்லை. சகலவுயிர்களும் ஞானிகளின் அம்ச மென்றால் ஞானிகள் முத்தியடைய சகல சீவன்களும் முத்தியடைய வேண்டுமே! அவ்வாறு இல்லாததால் ஞானிகள் வேறு சீவர்கள் வேறு தானேயெனக் கேட்கப்படுமாயின்:-

நான் என்னும் ஆன்மாவானது பரிபூரணமாக விளங்குவதால் அது ஏகம். நான் என்னும் அந்தக்கரண உபாதிகள் எண்ணிறந்தன வாதலின் சீவனானது அநேகம். ஆகாயத்திற் பிரகாசிக்கும் சந்திரன் ஏகம். அந்தச் சந்திர பிம்பமே நீரில் பிரதி பலித்துத் தோன்றுவது அநேகம். தன்னைத் தானேயாய்ப் பிரகாசித்தல் என்னும் சொற் பிரகாசமாகக் காணுதல் ஆன்மா தன்னை உபாதியாகக் காணுவது

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

சீவன். சீவனானது வார்த்தையையும், ஆன்மாவானது அவ்வார்த்தையினது இனிய பொருளையும் நிகர்க்கும்

ஞானவாசிட்டம்

சீவனென் கின்ற சொல்லும்

பொருளுமாய்ச் செறிந்த ஆன்மா
பாவனை மனைத்தாலே பருத்தெழு

மனமதாகும்

மேலரும் பிரமந்தன்னில் வேலையில்

அலைபோல் வந்து

தாவுறு முள்ளந்தானே நினைந்த

வாசகங்கற் பிக்கும்

வானத்திற் பிரகாசிக்கும் வெள்
ளிய சந்திரன் போல்வது ஆன்மா:
சந்திரிகையால் தோன்றும் சல
சந்திரன் போல்வது சீவன். வான
மண்டலத்திலுள்ள சந்திரன் எதார்த்த
மாகவும் ஏகமாகவும் பிம்பமாகவும்
விளங்குவது போன்றது ஆன்மா சல
சந்திரன் கற்பிதமாகவும் அனேக
மாகவும் பிரதிபிம்பமாகவும் விளங்
குவது போன்றது சீவன்.

பாத்திரங்களிற் சலமிருக்கப்
பிரதிபலித்துக் காணப்பெறுகிற சந்திர
பிம்பமானது, அப்பாத்திரம் உடைந்து
அதிலுள்ள நீர் கொட்டுண்டு போன
பின், தனக்கு முதன்மையாக ஆகா
யத்தின் கண்ணுள்ள சந்திரனுடன்
கலந்து ஏகமாகி விடும் சல சந்திரன்
முழுவதுஞ் சேர்ந்து ஒரு சந்திரனது
வடிவமாகாது. அது போல். உபாதி
நசிக்கச் செய்த சீவன் எல்லா உயிர்
கட்கும் முதற் காரணமான பெருமை
தங்கிய ஆன்மாவிற் கலந்து ஒன்றாகி

விடும் உபாதியை நசிக்கச் செய்யாத
ஏனைய சீவர்கள் அந்த ஆன்மாவிற்
கலக்க முடியாது.

சீவன்முத்தர்களை அகண்ட பரி
பூரணானந்த முழுமுதற் கடவுளுக்கு
நிகராகச் சொல்வதாகில் கடவுள்
ஆக்கல், காத்தல் அழித்தல்,
திரோபவம், அருக்கிரகம் என்னும்
ஐந்தொழில்களைச் செய்யவன்மை
பெற்றிருக்கிறாரே? சீவன் முத்தர்கள்
அவ்வைந்து தொழில்களையும்
புரியாமல் சிற்சில அற்புதங்களை மட்டி
லுந்தானே செய்கிறார்கள்? எனக்
கேட்கப்பெறுமாயின்:-

குளத்து நீரும் குடத்து நீரும்.

ஒரு தடாகத்திலுள்ள சலமும்,
பெரிய காந்த விளக்கும் ஒரு சிறு
கிராமத்தைப் பாதுகாக்கும். தடாகத்தி
லிருந்து அள்ளிய குடத்து நீரும்
சிறிய தீபவொளியும் ஒரு குடும்பத்தை
மட்டிலும் காக்கும். ஆனால் குளத்தி
லுள்ள சலமும் குடத்திலுள்ள சலமும்
பெரிய தீபவொளியும் சிறிய தீபவொளி
யும் அதனதன் சக்திக்குத் தக்கவாறு
காப்பது போல். தடாகத்தின் சலத்தை
யும்பெரிய தீபவொளியையும் நிகர்த்த
கடவுள் எவராலுஞ் செய்தற்கு அருமை
யான பெரிய பஞ்ச கிருத்தியங்களைச்
செய்வார். குடத்து நீரையும் சிறிய
தீப ஒளியையும் நிகர்த்த சீவன் முத்தர்
கள் ஏனையோர்களால் செய்வதற்
கரிய அண்மாதி அட்டமா சித்தி
களைச் செய்ய வன்மை பெற்றிருப்
பார்கள். ஒரு கால் பஞ்சகிருத்தியங்
களையே செய்தாலும் செய்வார்.

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

குளத்து நீரும் அக்குளத்திலி ருந்து முகந்து கொண்டுவரப் பெற்ற குடத்து நீரும் ஒன்றென்று கருதுவது போல். கடவுளும் சீவன் முத்தர்களும் ஒன்றென்று கைவல்லிய நவந்தக் கருத்து விளக்குகின்றது.

சாதாரண மனிதர்களில் அரச னும், அரசனில் சித்புருடனும் அதிகாரத் தாலும் மகத்துவத்தினாலும் எப்படி உயர்ந்தவர்களோ அப்படியே சனங் களில் மாயா வல்லபமுடைய தேவாதி களும், தேவர்களின் அணிமாதி அட்ட மாசித்திகள் செய்யும் யோகிஸ்வரர் களும், யோகிஸ்வரர்களின் தாமே பிரம்மம் என்றுணர்ந்த சீவன் முத்தர் களும் உயர்ந்தவர்கள். தற்போத மின்றித் தன்னையே பிரம்மமாகக் கருதி, தனது யதார்த்த வடிவமாகிய

ஆன்ம சொரூபத்தைத் தியானிக்கிற பாவனை உடையவர்களில் இவர் மானிடர் இவர் தேவர் என்கிற பேதா பேதம் சிறிதுமில்லை ஆகையால் கடவுளும் சீவன்முத்தரும்“ ஒரே தன்மையுடையவர்கள் என்பது உணரப்பெற்றோம்.

ஏழ்மையை எண்ணி ஏங்க வேண்டாம் எதிர்கால வாழ்வு இன்பமுள்ளதாக விளங்க, ஆன்ம வலியைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள்.

மண்ணுலக வாழ்விற்கும் மாயா வேடிக்கைக்கும் வேற்றுமை யில்லை. தோன்றி மறைகிற புறவுடலைப் பொருட்படுத்தாத மனிதனே வாழ்விற்கு ஒளி தருவோன்.

முத்தரின் திருமுகங்கள்

குருபரன் சித்ரமுத்தடிகள் தமது மாணவ மணிகளுக்கு காலத்துக்கு காலம் கடிதங்கள் மூலம் அறிவுறுத் திய ஞானக் கருத்துக்களையும் தத்துவ வீளக்கங்களையும் எழுது அருளொளியில் தொடர்ந்து வெளியிட வுள்ளோம். அத்தகைய கடிதங்களை வைத்திருக்கும் மாணவமணிகள் அவற்றை பிரதிபண்ணி (போட்டோ கொப்பி) எமக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டுகிறோம்.

- ஆசிரியர்.

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

எங்கள் குருநாதன்

ஈழத்துக் கொழும்புத்துறை
சிவயோக சுவாமிகள் தம்மை
தடுத்தாட்கொண்டு தன்னில் தன்னை
தன்னால் காட்டியருளிய சித்தன்
நல்லை வாசனாம் செல்லப் பா
சுவாமிகளின் திருவருட் பேற்றை
வியந்து பாடிய பதிகம்.

என்னையெனக் கறிவித்தா னெங்கள் குருநாதன்

இனையடியென் தலைவைத்தானெங்கள் குருநாதன்

அன்னை பிதாக் குருவானா னெங்கள் குருநாதன்

அவனியெல்லா மாளவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்

முன்னை வீணை நீக்கி வீட்டா னெங்கள் குருநாதன்

முவருக்கும் மறிய வொண்ணா னெங்கள் குருநாதன்

நன்மை தீமை யறியாதா னெங்கள் குருநாதன்

நான் தானாய் வீளங்குகின்றா னெங்கள் குருநாதன்

1

தேகம் நீ யல்ல வென்றா னெங்கள் குருநாதன்

சித்தத்திற் றிகழுகின்றா னெங்கள் குருநாதன்

மோகத்தை முனியென்றா னெங்கள் குருநாதன்

முத்திக்கு வித்தென்றா னெங்கள் குருநாதன்

வேகத்தை கெடுத்தாண்டா னெங்கள் குருநாதன்

வீண்ணும் மண்ணு மாகிநின்றா னெங்கள் குருநாதன்

தாகத்தை யாக்கிவிட்டா னெங்கள் குருநாதன்

சத்தியத்தைக் காணவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்

2

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

வாசியோகத் தேரென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 வகாரநிலை அறியென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 காசி தேசம் போவென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 கங்குல் பகலில்லையென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நாசி நுனி நோக்கென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நடனந்தெ ரியுமென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 மாசிலோசை கேட்குமென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 மற்றப்பற்றை நீக்கென்றா னெங்கள் குருநாதன்

3

இருவழியைய அடையென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 எல்லாம் விளங்கு மென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 கருவழியைக் கடவென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 கட்டுப்படும் மனமென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 ஒருவரும் றியாரென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 ஒங்கார வழியென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நிகுமலனாயிருவென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நீயேநா எனென்று சொன்னா னெங்கள் குருநாதன்

4

திக்குத் திகாந்த மெல்லா மெங்கள் குருநாதன்
 சித்தத்துள் நிற்கவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
 பக்குவமாய்ப் பேணென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 பார்ப்பதெல்லாம் நீயென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 அக்குமணி யணியென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 அஞ்செழுத்தை ஒடுதென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நெக்கு நெக்கு உருகென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நித்தியன் நீ யென்றுசொன்னா னெங்கள் குருநாதன்

5

தேடாமல் தேடென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 சீவன் சீவனென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நாடாமல் நாடென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 நல்லவழி தோன்று மென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 பாடாமற் பாடென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 பத்தரினஞ் சேரென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 வாடாமல் வழிபடென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 வையகத்தில் வாழென்றா னெங்கள் குருநாதன்

6

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

தித்திக்கு மொருமொழியா லெங்கள் குருநாதன்
 சின்மயத்தைக் காணவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
 எத்திக்கு மாகிநின்றா னெங்கள் குருநாதன்
 எல்லாம் நீ யென்றுரைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
 வித்தின்றி நாறுசெய்வா னெங்கள் குருநாதன்
 விண்ணவரு மறியவொண்ணா னெங்கள் குருநாதன்
 தத்துவா தீதனானா னெங்கள் குருநாதன்
 சகல சம்பத்துந்தந்தா னெங்கள் குருநாதன்

7

ஆதியந்த மில்லையென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 அதுவேநீ யென்றுரைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
 சோதிமயமென்று சொன்னா னெங்கள் குருநாதன்
 சுட்டிறந்து நில்லென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 சாதி சமயபேதமில்லா னெங்கள் குருநாதன்
 தான்தானாய் விளங்குகின்றா னெங்கள் குருநாதன்
 வாதியருங் காணவொண்ணா னெங்கள் குருநாதன்
 வாக்கிறந்த இன்பந் தந்தா னெங்கள் குருநாதன்

8

முச்சந்திக் குப்பையிலே யெங்கள் குருநாதன்
 முடக்கிக் கிடந்திடென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 அச்சமொடு கோபமில்லா னெங்கள் குருநாதன்
 ஆணவத்தை நீக்கி வீட்டா னெங்கள் குருநாதன்
 பச்சைப் புரவியிலே யெங்கள் குருநாதன்
 பாங்காக ஏற்றென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 தச்சன் கட்டா வீட்டிலே யெங்கள் குருநாதன்
 தாவுபரீ கட்டென்றா னெங்கள் குருநாதன்.

9

நாமே நா மென்று ரைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
 நமக்குக் குறைவில்லை யென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 போமே போம் வினையென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 போக்கு வர வில்லையென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 தாமேதா மென்றுரைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
 சங்கற்ப மில்லையென்றா னெங்கள் குருநாதன்
 ஒமென்றுறுதித்தா னெங்கள் குருநாதன்
 ஊமையெழுத் தறியென்றா னெங்கள் குருநாதன்

10

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

சிறுவர் பகுதி

சுமைதாங்கி

“அறஞ்செய விரும்பு”

நா. மகேசன்

வில்லூர் என்பது ஒரு சிறு கிராமம். அங்குள்ள மக்கள் விவசாயஞ் செய்து தமது வாழ்க்கையை நடத்தினர். வில்லூரில் உற்பத்தியாகும். விளை பொருட்களை அங்குள்ள மக்கள், மென்னாகம் என்னும் ஊரில் உள்ள பெரிய சந்தைக்குக் கொண்டு சென்று விற்பர். மென்னாகம் வில்லூரில் இருந்து ஆறு மைல் தொலைவில் இருந்தது. மென்னாகச் சந்தையில் பல ஊர்களிலும் இருந்து வியாபாரிகள் வந்து பொருட்களை வாங்குவர். மென்னாகச் சந்தையைச் சூழ்ந்த பிரதேசம் ஒரு பட்டினம்போல் காட்சி யளித்தது.

வில்லூர் மக்கள் மென்னாகம் சந்தைக்குப் பொருட்களை வண்டிகளிலும் தலைச் சுமையாகவும் கொண்டு செல்வர். அநேகமான வறியவர்களிடம் மாட்டு வண்டிகள் கிடையாது. ஆகவே அவர்கள் தலைச் சுமையாகவே பொருட்களைச் சந்தைக்குக் கொண்டு செல்வர். அதிகாலையில் எழுந்து மக்கள் தலைச் சுமைகளுடன் தெருவிலே நடந்து செல்வது அன்றாடம்காட்சியாக இருக்கும். பலருக்கு ஆறு மைல்களையும் பாரமான தலைச்சுமையுடன் நடந்து செல்வது பெரும் களைப்பாக இருக்கும். சந்தை கூடுமுன்பே போய்விட வேண்டும். என்பதற்காகப் பலர் ஓட்டமும் நடையுமாகச் செல்வர்.

இப்படிச் செல்லும் மக்கள் நடு வழியிலே களைத்து விட்டால் தமது சுமைகளை இறக்கிவைத்துச் சிறிது களை ஆறிப்போக விரும்புவர். ஆனால் எல்லோரும் தலைச் சுமைகளோடு போவதாலும், வேறு வழிப் போக்கர்கள் அதிகம் இல்லாமையாலும் தமது சுமைகளை இறக்கிவைக்க வசதியில்லாமல் அவதிப்படுவர். இந்த அவதியைத் தீர்ப்பதற்காக அந்த வழியில், ஓர் இடத்தில் ஒரு சுமைதாங்கியைக் கட்டவேண்டும் என்று வில்லூர் மக்களின் சிலர் தீர்மானித்தனர். சுமை தாங்கி தெரு ஓரத்தில் இருந்தால் அதன்மேல் தலைச் சுமைகளைப் பிறருடைய உதவி இல்லாமல் இறக்கிவைக்கலாம். பின்னர் களை ஆறிவிட்டுப் பிறருடைய உதவி இல்லாமலே மெதுவாகத் தலையில் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லலாம். இந்த ஒழுங்கு எத்தனையோமனிதருக்குப் பெரும் உதவியாகவும், ஆறுதலாகவும் இருக்கும்.

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

சுமை தாங்கி கட்டுவதற்குப் பணம் வேண்டுமே. வில்லூர் மக்கள் தமது கிராமத்திலே உள்ளவர்களிடம் பணம் திரட்டினார்கள். அதிகமானோர் தம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்தனர். அவ்வூரில் புண்ணியமூர்த்தி என்று ஒரு பணக்காரன் இருந்தான். அவன் வியாபாரஞ் செய்து வாழ்ந்தான். சுமைதாங்கி கட்டுவதற்கு மக்கள் அவனிடமும் பணம் கேட்டனர். அவனோ “நான் உங்கள் சுமை தாங்கியை உபயோகிக்கப் போவதில்லை. எனக்கு எதற்குச் சுமைதாங்கி” என்று சிறிதும் தர்ம சிந்தையிலலாமல் மறுத்துவிட்டான். மக்கள் ஏதோவிதமாக வேண்டிய பணத்தைத் திரட்டிச் சுமைதாங்கியைக் கட்டிமுடித்தனர். பலரும் அந்தச் சுமைதாங்கியை உபயோகித்துக் களைப் பாறிக் கொண்டனர்.

வருடங்கள் பல சென்றன. புண்ணியமூர்த்தியின் வியாபாரம் நட்டம் அடையலாயிற்று. அவனிடமிருந்த பணம், பொருள் எல்லாம் கடனுக்காக அறவிடப்பட்டன. புண்ணியமூர்த்தி எதற்கும் வழியில்லாத வறியவனானான். தன்னுடைய சீவியத்தைக் கொண்டு செல்ல அவன் கூலி வேலை செய்யும் நிலையை அடைந்தான். ஒருநாள் அவன் கூலிக்குப் பொருள் சுமக்க வேண்டியிருந்தது. பெரிய ஒரு கூடையைத் தலையிலே சுமந்து கொண்டு மென்னாகம் சந்தையில் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவன் சுமந்து செல்கையில் நன்றாகக் களைத்து விட்டான். தலை நெரிவது போல் இருந்தது. சுமையை இறக்கி கீழே வைக்க ஒருவரும் வரமாட்டார்களா என்று ஏங்கினான். அந்த வேளை தெருவிலே ஒருவரும் போகவில்லை. புண்ணியமூர்த்தி செய்வது அறியாது தவித்தான். அப்போது தெரு ஓரமாக இருந்த சுமைதாங்கி அவன் கண்களிலேபட்டது. மிகுந்த ஆவலோடு அதனருகே சென்று தன் தலைச் சுமையை மெதுவாக இறக்கிவைத்தான் புண்ணியமூர்த்தி. “அப்பனே ஆண்டவா” என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டான். அவனுக்குப் பெரும் ஆறுதலாக இருந்தது.

புண்ணியமூர்த்தியின் கண்கள் சுமைதாங்கியிற் பொறிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்துக்களைப் பார்த்தன. அதிலே “அறஞ்செய விரும்பு” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. புண்ணியமூர்த்தியின் கண்கள் கலங்கின. “இந்தச் சுமைதாங்கியை கட்டுவதற்கு என்னிடமும் பணம்கேட்டார்களே, நான் இது எனக்கு உதவாது என்று மறுத்து விட்டேனே. எனக்கு இல்லாவிட்டாலும் மற்றவர்களுக்கு உதவுமே என்ற நல்ல எண்ணம் இல்லாது இருந்தேனே, நான் பாவி, இனிமேலாவது நல்ல தர்மமான காரியங்களைச் செய்ய நான் பின்னிறக்கக் கூடாது” என்று தனக்குள்ளே கூறிக்கொண்டான்.

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

உலகம் ஒரு தோற்றம் இறைவனோ தோற்றாத் துணை

த. சரவணமுத்து

எமது நாளாந்த வாழ்க்கை யில். ஆசை, நம்பிக்கை, அவா, அமைதியின்மை, பொறாமை, அச்சம், தப்பிப்பிராயம், சுயநலம், கௌரவம், தெய்வீகம், ஆதியமாறு பட்ட குணாதிசய முடைய மனிதர் களை. ஆழ்ந்த இன்பங்களுக்கு அவாவுறும் மனிதர்களை. இரக்க சிந்தைவாய்ந்த, புத்துயிர்ப்பும். நம் பிக்கையும் ஊட்டவல்ல மனிதர்களை இன்னும் இது போன்ற எத்தனையோ உலகியல் நோக்குடைய மனிதர் களை நண்பர்களாகப் பெற்றிருக்கிறோம்.

“ஒருவன் எதனை நினைக்கின்றானோ. அவன் அது வாகவே ஆகின்றான்” என்பது இயற்கையின் அடிப்படை விதிகளில் ஒன்றாகும். ஒருவன் தன்னைத் தூயவனாகக் கருதினால். நிச்சயம் அவன் தூயவனாக மாறுவான். மனிதனது மனத்தை வாழ்க்கையிலுள்ள போட்டிகளும், நிலையற்ற இன்பங்களும்

நிரப்பிக்கொண்டிருக்கும் போது இறைவனது தேவை மிக அரிதாகவே வேண்டப்படுகின்றது. வாழ்வில் மிகுந்த ஏமாற்றத்தையும், பெரும் துன்பங்களையும் அடையும்போதே அவனது சிந்தனைகள் இறைவனின் பக்கம் திரும்புகின்றன.

மனிதன் மிருகங்களிலும் உயர்ந்தவன். மனிதனைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பிறவி ஒன்றும் இல்லை என்பதை அவன் உணர்வதில்லை. மனித உடலே உலகில் சிறந்த உடலாகும். மனித உடலின் மூலமே ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறுதல் சாத்தியமாகும். ஆகவே மனிதன் தன் சுய புத்தியைப் பாவித்து. சுய முயற்சியின் மூலமே ஆத்மீக இன்பத்தைப் பெறலாம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். புலநுகர்ச்சிகளையும். மனவுணர்ச்சிகளையும் விடுத்து. ஒரே நோக்குடையவனாக மாற வேண்டும். ஒருபக்தன் இறைவனிடம் இருந்து உலகியற் பொருட்களைத்

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

தன்பக்திக்கு ஈடாக விலைபேசிக் கேட்கமாட்டான். உலகியல் இன்பங்கள் யாவும் மாயை உலகில் வாழ்வதற்காக மனிதன்.. எவ்வித வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட போதிலும். அவனது பார்வை இறைவன் மீதே பதிந்திருக்க வேண்டும். இறைவனுக்கு நம்மைச் சுயஅர்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு, அல்லல் நிறைந்த இவ்வுலகில் பெருமுயற்சி எடுக்க வேண்டும். வளர்ச்சியின் விதிக்கு ஆளாகிய இந்த உடம்பானது என்றோ ஒருநாள் அழிவது திண்ணம். எம்மைச் சுற்றியுள்ள பொருட்களே இதற்கும் சிறந்த சான்றுகளாகும். எம் வாழ்வில் நாம் காணும் அனைத்தும் அழியக் கூடியவை. காலத்தின் மாற்றம். நித்தியத்தில் எந்த அடையாளத்தையும் ஏற்படுத்தாது. கடவுளைப் பற்றி எண்ணமே மனிதப்பிறவியின் மிகமுக்கிய மூலகமாகும். மனம் இறைவனின் உன்னத்தானத்திற்கு வழி நடாத்தப்படல் வேண்டும். உண்டு, உறங்கி, இவ்வுலக வாழ்வின் சகல சுகபோகங்களுக்கும் ஆளாகி, இறந்து, மீண்டும் பிறந்து, உலக வாழ்க்கையென்னும் சக்கரத்தில் அமிழ்ந்திச் சுழல்தல் என்றுமே பூரணமாகாத நிலையாகும்.

செங்கற்கள் அல்ல, சிறந்த மனிதர்களே கோவிலை உருவாக்குகிறார்கள். தூய்மையான மனிதருடன் தொடர்பு கொள்பவன் தூயவனாகிறான். விதைத்தலுக்கு வயல் தயாரானவுடன் விதைத்தல் நடை

பெறுவது. இயற்கையின் ஒரு மர்மான விதியாகும். இதேபோன்று ஆத்மீக எழுச்சியை ஆன்மாநாடும் போதுதெய்வீக வித்து அங்கே இடப்படுகின்றது. பரிபூரணத்தை அடைவதற்கு ஒரு முக்கியமான வழி இறைவனின் அருளெனும் பேரொளியாக அவதரித்த அவனின் அருள் ஒளிக் குழந்தைகளை போற்றுவதர்க்கும். இத்தகையோரின் தொடர்பு சில வினாடிகளிற்கூட ஒருவனது வாழ்க்கைப் பாதையை முற்றாக மாற்றிவிடும். அன்பு, ஆற்றல், ஞானம், ஆகியவை பெருகும். இத்தகைய உயர்ந்த ஞான நிலையை, பூரணத்துவத்தை, மிக வணக்கத்திற்குரிய சித்ரமுத்தடிகளிடம் கண்டேன்.

“எனது சிந்தனைகளே எம்மை ஆக்குகின்றன” எமது சிந்தனைகளையும் நாவையும் நாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். முறையற்ற தூய்மையற்ற, சிந்தனைகள், பொறாமை, வெறுப்பு, அகங்காரம், ஆகியன அகற்றப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இவற்றின் விளைவுகள் மிகவும் பன்மடங்கு சக்தி வாய்ந்தவையாகி. இந்தப் பிறவியிலேயே எமக்குத் துன்பத்தை தரலாம். அத்தகைய துன்பங்கள் நேருவதை ஒருபோதும் தவிர்க்க முடியாது. ஆகவே சொல்லிலும் செயலிலும் எந்த தூய்மையற்ற சிந்தனைகளும் எழுந்து நம் மனதில் கலக்காமல் மிகுந்த விளிப்புடனும், பாதுகாப்புடனும், இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும் கொடுமான கெட்ட சிந்தனைகளில் மனதைச் செலுத்

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

துதல் மேலும் துன்பமெனுங் கடலில் எம்மைத் தள்ளும். இந்தப் பிறவியிலோ அல்லது இனிவரப்போகும் எண்ணற்ற பிறவிகளிலோ மாயையின் வலைக்குள் மனிதன் அகப்படாமற் தப்பித், தன் சிந்தனைகளைத் தன்வசந் திருப்பி, அழிவற்ற பேரின்பமாகிய சத் - சித் - ஆனந்தம் என்னும் பிரமநிலையில் அமைதி அடைவானாக. விரும்பினாலும் சரி விரும்பாவிட்டாலும் சரி கடவுளிடமிருந்து வந்தவர்களாகிய நாம் என்றோ ஒருநாள் கடவுளிடம் திரும்பியே ஆகவேண்டும்.

“யாரிலிருந்து இந்த உலகு முழுவதும் தோற்றியதோ. பிறந்தவை யெல்லாம் எவ்விடத்தில் உயிர் வாழ்கின்றனவோ. அவரிடமே அனைத்தும் திரும்பிச் சென்றடைகின்றன”.

ஒவ்வொரு ஆன்மாவுக்கும் இறைவனே உயிர் நாடியாவன். அண்ட உற்பத்தியின் பிரகிருதியாகிய மனிதன் இயற்கையின் ஒரு பகுதியாவான். தனது நற்செயல்களின் வலுவின் மூலந்தான் செல்லும் பாதையை ஒரு மனிதனால் திருப்ப முடியும். ஏனெனில் சுய அனுபவத்திற்காகிய வழி அவனுள்ளேயே அடங்கியுள்ளது. அன்பின் மூலமும். சகல உயிர்களும் கடவுளின் அம்சமே என்று அன்பு செலுத்துவதாலும். இறைவனது திருநாமங்களைப் பக்தி பரவசத்துடன் நினைவு கூர்ந்து பாராயணம் செய்வதாலும், உலகியல் நினைவுகளை எம்மனத்திலிருந்து அகற்ற முடியும். சமூகத்திற்கும்

மக்களுக்கும் வறியோருக்கும் நாட்டுக்கும் எந்த சுயநலனும் பற்றுற்றுக் கடமை செய்தால் உலகியல் நோக்கு என்னும் நோய் தானாக மறைந்துவிடும். மனிதன் எப்போதும் கடவுளைப் பற்றியே சிந்திக்க வேண்டும். அல்லும் பகலும் அவன் நினைவிலேயே கழித்தல் வேண்டும். மிக உயர்ந்த பேரின்பமாகிய இறை எனும் அன்பு வடிவமே மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதது என்பது அனைவராலும் உணரப்படல் வேண்டும்.

வேதங்களில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோல். மனிதனது ஆன்மாவானது ஆரம்பமும் இறுதியும் அற்றதாகும். காலநேர வர்த்தமானங்களுக்கும் காரண காரிய விதிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதே ஆன்மாவாகும். திபேத்திய தத்துவ ஞானத்தில் கூறப்பட்டபடி இப்பிறப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரேவழி “அப்பாற் செல்லல்” ஆகும் ஆண்டவனையும் அவனது அருட் குழந்தைகளையும் வழிபடுதலும் தவமும், புலனடக்கமும், ஒப்பற்ற சுயநலக் கலப்பில்லாத கடமையும், எம்மைப் பிணித்துள்ள பற்று என்னும் வலையை அறுத்து அநுபூதியடைவதற்கு சிறந்த மார்க்கங்கள் என்று பகவத்கீதை போதிக் கிறது.

“யாவிலும் நீயுள்ளாய். நீயே யாவும் யாவிலும் உள்ள அனைத்தும் நீயே”

இந்து மதத்தின்படி. மனிதனது ஆன்மாவானது. இறைவனைப்

போலவே ஆதியும் அந்தமும் அற்றதாகும். சமயம் தற்கிக்கப் படக்கூடிய தொன்றல்ல அதைப் பார்க்கவோ, கேட்கவோ, சுவைக்கவோ, மணக்கவோ முடியாது. அது உணர்ந்து உணர்ந்து அனுபவிக் கப்பட வேண்டியதொன்று, ஊற்றெடுக்கும் அறிவிலேயே ஒருவன் கடவுளைக் காணவும் உணரவும் முடியும். இருண்ட இடங்களின் இரகசியங்களை இரவியின் ஒளி காட்டுவது போல, கடுமையான கூர்மையான புலனடக்கத்தின் மூலமே வாழ்வின் உட்தோற்றங்களை அறியலாம்.

ஒருநூலை நாம் வாசிப்பின் அதை மிகுந்த அவதானத்துடன் வாசிக்க வேண்டும். அல்லது வீணை பக்கங்களைப் புரட்டிக்கொண்டு செல்வதல்லாது. அந்த வாசிப்பினால் எமக்கு ஒரு பயனும் இல்லை. கிரகிக்கும் ஆற்றலை விரிவுபடுத்தி ஒருவன் உண்மையான அவதானிப்பில் ஈடுபடுவானாயின் அவன் உலகியல் முயற்சிகளை விடுத்து. தன்னுள்ளுள்ள பரம்பொருளைக் காண விரைவான். புலனடக்கமே சகல அறிவுகளினதும் சாரமாகும். அது இன்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஏனெனில் கடந்தவையும் நிகழ்பவையும் ஒன்றாயிருக்கும் போதுதான் புலனடக்கம் ஏற்படுகின்றது.

தியானத்தினால் தெய்வீக உணர்வை உய்த்துணர்வதற்குத் தடையாகிய உலகியற் பற்றுக்கள் நீங்குகின்றன. பொன், பொருள், புகழ்,

சுயநலம் ஆகியவற்றின் மீதுள்ள பற்றை ஒருவன் அகற்றாதிருப்பா னாயின் அவன் எவ்வளவுதூரம் மத வாழ்க்கையை மேற்கொண்டாலும் ஆரம்ப நிலையிலேயேதான் இருக்க முடியுமெயன்றி சிறிதும் முன்னேற முடியாது.

உண்மை அறிவுத் தாகம் ஒருவனுக்கு ஏற்படுமாயின். தனது தாகத் தீருங்வரை அவன் உண்மையை நாடி அலைவான். தெய்வீக அனுபவத் திற்கான தாகம் தீவிரமானதாகவும் தூய்மையானதாகவும் இருக்க வேண்டும். இத்தாகம் பிறிதெவராலும் தீர்க்கப்பட முடியாதது. அவனே முயன்று தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆத்ம நிவேதனாகி சுயவிருப்பும் ஆணவமும் அற்று ஆழ்ந்த பக்தியுடன் இறைவனை உபாசித்து முத்தனாக வேண்டும்.

தன் சாதனையில் கிரமமாக வுள்ள ஒரு மனிதனின் மன நிலையைப் புரிந்துகொள்வது எளிதல்ல. அங்கு அமைதியும் ஆத்மீக வலுவும் நிரம்பியிருக்கும். அவரிடத்து உயர்ந்த தெய்வீக சிந்தனைகளும் நம்பிக்கையும் மிகுந்திருக்கும். அவர் தனது சுயநிலை பற்றிப் பெருமைப் படமாட்டார். உண்மையில் நம்பிக்கையுடையவராயும், பிறரைப் பற்றித் தீங்கு பேசாதவராயும், அதிகம் பேசாதவராயும் கோபம், அழுக்காறு, வெறுப்பு, ஆகிய தன்மைகள் அற்றவராயும் இருப்பவரே உண்மையான சாதகராவார். இறைவனின் மகத்து

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! -

தனிப்பெருங் கருணை !!

வத்திற்கே எம்வாழ்வை அர்ப்பனித் தலும் அவருடைய சிந்தனையிலும் எண்ணத்திலும் எமது ஒவ்வொரு பொழுதையும் கழித்தலுமே எமது கொள்கையாயிருத்தல் வேண்டும்.

“இறப்பவர்கள் இறந்தோரைப் புதைக்கட்டும்” எல்லையற்ற எதிர் காலம் எம்முன்னுள்ளது. பெயரும் அமைப்பும் உள்ள யாவும் அழிந்து

படும். ஓ! அழிவற்றதோர் நிலையி லுள்ள மகத்தான குழந்தைகளே. எழுமின் விழுமின் குறிக்கோளை அடையும்வரை தளராது உழைமின்”.

“நான் தங்களுடனேயே இருக் கிறேன். தாங்கள் செல்லுமிட மெல்லாம் பின்தொடர்ந்து அங்கும் வந்து உங்களோடு கலப்பேன்.”

கீதையின் ரகசியம்!

ஒரு நண்பருக்குக் கீதையின் ரகசியத்தை அறிய ஆவல். காந்திஜியிடம் அவர் சென்றார். கீதையின் ரகசியத்தை விளக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார்.

சரி இகோ பரகங்கள் இங்கே சில செங்கற்கள் கிடக்கின்றன. இவற்றை எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் இவற்றை எண்ணி வருகங்கள்! என்றார் காந்திஜி.

நண்பர் அப்படியே தினம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எண்ணி வந்தார். சிலநாளில் அவருக்கு அந்த வேலை சலித்து விட்டது. சகா ஒருவரிடம் இதென்ன ஒரு வேலையா? தொழிலாளி செய்ய வேண்டியது. கீதையின் பொருளைக் கேட்க இங்கே வந்த என்னைக் செங்கல் எண்ணி நேரத்தை வீணாக்க வைக்கிறார் பாபு என்று கூறினார்.

காந்திஜியின் காதுகளை இது எட்டியது. நண்பரைக் கூப்பிட்டார் கீதையின் ரகசியத்தை இன்னுமா நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை? தன்னலமற்ற பணிபுரிவதே கீதையின் ரகசியம் என்றார்!

- வினோபாவே

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

குரு

குரு என்றால் உயர்ந்தது.

பெரியது என்று பொருள். கீதையில் இதற்குப் பல விளக்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

1. “கு” என்றால் சுத்த நிற்குண சொரூபம். “ரு” என்றால் கேவல நிராகாரம், அல்லது வெட்டவெளியாக இருக்கும் பரப்பிரமம். அதாவது “குரு” என்றால் சுத்த நிற்குண நிராகார பரப்பிரமம்.

2. “கு” என்றால் மாயை. “ரு” என்றால் அம்மாயையை நாசஞ் செய்யும் பரப்பிரமம். அதாவது “குரு” என்றால் மாயையை நாசஞ் செய்யும் பரப்பிரமம்.

3. “குரு” என்றால் ஸாத் வீக, ரஜத, தபோ குணங்கள் இல்லாதது. “ரு” என்றால் உருவ மில்லா வெட்ட வெளியாயிருப்பது. அதாவது “குரு” என்றால் நிர்க்குணமாய் ரூபமற்று வெட்ட வெளியாக விளங்கும் பரப்பிரமம்.

4. “கு” என்றால் இருள். “ரு” என்றால் அந்த இருளை அகற்று பவன். அதாவது “குரு” என்றால் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கும் பரஞ்சோதி.

5. “கு” என்றால் குணம் “ரு” என்றால் ரூபம் அதாவது குண ரூப மற்ற பரப்பிரமம் தனது அளப்பரும் கருணையினால் குண ரூபங்களை உணரும் தன்மையுடைய மனத்திலிருத்தி மனிதர் தியானிப்பதற்கு ஏதுவாக மனித உருத்தாங்கி குரு வடிவாக வருகிறது.

இந்த விளக்கங்கள் எல்லா வற்றிலும் குரு வென்றால் பரப் பிரமமே எனக் கூறக் காணலாம்.

இந்தக் குருவை அவரவர் தன்மை கொண்டு இரண்டு வகையினராக வகுக்கலாம். ஒருவர் காரணக் குரு. மற்றவர் காரியக் குரு. இவர்களில் காரணக் குருவைக் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமன்று. ஆனால் காரியக் குருவைக் கண்டுபிடிப்பது மிகச் சலபம். இவர்களை எவ்விடத்திலும் காணலாம். இக் காரியக் குரு காரணக் குருவைப் போல நடித் துப் படித்தவர்களையும் ஏன் பாமரர்களையும் கூட ஏமாற்றிப் பொருள் பறிப்பர். இவ்வுண்மையை உணர்த்த சற்குரு நாதர் தமது அருளொளி நூலில்.

காரணக் குருக்களென்று தோரணப் பெயர்களிட்டு. (புழுபுழுத்து பூரணப் பொய்சொல்லும் பாவிகள் நாறணும் பச்ச நாவிகள்.

என்று பாடிவைத்துள்ளார்.

**மலேசியத் தாய்வீட்டு ஸ்தாபகர்
கோவிந்தன் சுவாமிகள்**

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

ஒவ்வொருவரது மனப்பக்கு வத்திற் கேற்பத்தான் குருவும் அமைவார் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. ஏமானிகள் இருக்கின்ற வரையிலும் ஏமாற்றுபவர்களும் இருப்பார்கள். அதனால் நாம் அவர்களைக் குறை கூறவேண்டாம். அதைத் திருவருட்சம்மதம் என்று விட்டு விடுவோம்.

ஏன், எதற்கு, குரு தேவை?

இப்படி ஒரு கேள்வியை அடிக்கடி சிலர் கேட்பதுண்டு. இப்படி கேட்பவர்களுக்கும் ஒரு குரு இருக்கத்தான் செய்வார். பிறந்தவுடன் நம் தாயும் தந்தையும் நமக்கு முதலாவது குருவாக வந்து அமைகிறார்கள். கடைசியாக இறைவனை நாடித் தவம் புரியவேண்டும் என்ற எண்ணம் உதயமாகும்போது நாம் ஒரு ஞான குருவைத் தேட; இறைவனே நமக்கு குருவுடவாக வந்து அருளுகிறார்.

மனிதனாக மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்து விஷிட்டாத் வைதியாகவும் அதன்பின் துவைதியாகவும் கடைசியில் அத்வைதியாகவும் மாறி மனித ஜென்ம மெடுத்ததின் முக்கிய நோக்கத்தை அடைய நமக்கு ஒரு குரு கண்டிப்பாகத் தேவை.

மூவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரப்பிரம்ம சொருபமே குரு அப்பேற்பட்ட ஒரு மஹா குருவை அணுகி உபதேசம் பெற்று, மீண்டும் இந்தப் பிறவிக் கடலில் மூழ்காமல் இருப்பதற்கு நாம் எடுத்த ஐடம்

விமும்முன் முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்காக நமக்கு ஒரு குரு தேவை.

பற்பல ஜன்மங்களில் செய்த பாவங்களினால் நாம் அழுக்குடைய வர்களாகி இருக்கிறோம். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்கிற பஞ்ச இந்திரியங்களின் போக்கைத் தடுக்க முடியாமல் தவிக்கிறோம். மனதை ஒருசில நிமிடங்கூட கடவுளிடம் நிறுத்த

முடிவதில்லை. காரணம்; உலகியற் பொருட்களிலும் சொந்த பந்தங்களிலும் பற்று உடையவர்களாக இருப்பதேயாகும். இவற்றையெல்லாம் நாம் எவ்வளவு முயற்சித்தாலும், கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆனால் குருவின் அனுக்கிரகத்தால் மட்டும் இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி, இறைவனை நாடி அடையமுடியும். ஆதலினால் நமக்கு ஒரு குரு தேவை.

அருளொளி ஒங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

இந்த உலகில் நமக்கு கண் கண்ட தெய்வம் தாய் தந்தையர்கள். அவர்கள் நமக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கல்வி அறிவையும், மற்றுஞ் சொத்துச் சுகங்களையும் தேடிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நம் குருவோ நமக்கு பிறவாவரமும். இறவாவரமும். தந்தைம்மை இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்க வழிசெய்கிறார். அது மட்டுமல்ல.

- 1) நமக்குத்தெரியாத அனைத்தையும் சொல்லிக் கொடுப்பவர் “குரு”
- 2) நமக்கு தெரிந்து ஆனால் நாம் மறந்து போனவைகளைத் தக்க தருணத்தில் நமக்கு தெரிவிப்பவர் “குரு”.
- 3) நாமே தேடிப்போய் உபதேசம் கேட்கநமக்கு உபதேசிப்பவரும் “குரு”.
- 4) நாம் பாதை தவறிப் போகும் போது தமது சீடன் கெட்டுக் குட்டிச் சுவராகி விடக்கூடாது என்று கருணையுடன் நம்மைத் தேடி வந்து உபதேசிப்பவரும் “குரு”.
- 5) எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் தன் ஆறாம் அறிவினாலும் அறிந்து கொள்ள முடியாத ஞான விஷயங்களை நமக்கு அறியச் செய்பவரும் “குரு”.

உண்மையான குருவும் இறைவனும் ஒன்றே.

எந்தப் பொருளை, எந்தக் கருவியால் தேடவேண்டுமோ அதை அந்தக் கருவியின் துணைகொண்டு தேடவேண்டும். ஓசையை நாசியினாலும், வாசத்தை செவியினாலும் அறிய முடியுமா? முடியாது. அது போல உண்மை ஞானத்தை குருவின் துணையால் மட்டுந்தான் நாம் உணர்த்த முடியும்.

இறைவன் அறிவு மயமானவன். அறிவு மயமான இறைவனை அறிவால் அறிந்த, அறிவுச் சுடராகிய குருவினால், நாமும் அந்த அறிவைப் பெற்று அறிவுச் சுடராய் விளங்கலாம். பிறரையும் அதை உணரச் செய்யலாம். அதற்கு நமக்கு ஒரு குரு தேவை. எங்கும் நிறைந்த அப்பரம்பொருளை திருவருள் பெற்ற குருவினால் தான் அறிய முடியும்.

சூரியனுடைய வெப்ப ஒளி எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது. அந்த வெயிலில் ஒரு பஞ்சை வைத்தால் அது வெம்பிப் போவதல்லாமல் சாம்பலாகி விடுவதில்லை. ஆனால் சூரியகாந்தக் கல்லை வெய்யிலில் காட்டி அதன் கீழ் பஞ்சை வைத்தால், அந்தப் பஞ்சு சாம்பலாகி விடும் காரணம் எங்கும் நிறைந்த சூரிய ஒளியைச் சூரியகாந்தக் கல் ஒன்றாகக் குவியச் செய்து அப்பஞ்சின் மேல் விழச்செய்கிறது. அதனால் அது சாம்பலாகின்றது. அதே போல் எங்கும் நிறைந்துள்ள திருவருளைக்

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

குருநாதர் ஆகிய சூரிய காந்தக் கல் ஒன்றுபடுத்தி மாணவனுடைய வினைகளாகிய பஞ்சைச் சாம்பலாக்கி விடுகிறார். வெயிலும் சூரிய காந்த கல்லும் பஞ்சை எரிப்பதற்குத் தேவைப்படுவதுபோல குருவருளும், திருவருளும், இருளினை அகற்றி இறைவனைக்காண இன்றியமையாதவை. ஆதலால் குருவருளில்லையேல் திருவருளில்லை.

யார் உண்மையான குரு?

இதைக் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு எளிதான விஷயம் அல்ல. ஆனாலும் போலிக் குருமார்கள் நடமாடும் சாத்தியம் எக்காலத்தும் இருப்பதால் சித்தர்கள் மற்றும் ஞானிகளும் இப்படித்தான் சற்குருமார்கள் இருப்பார்கள் என்று பாடிவைத்துள்ளார்கள்.

நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து நிமலன் ஒளிவடிவை உற்றுப்பாரென்பர் குரு.

பற்றற்று இறைவ னிணையடியை பற்று
மென மற்றவர்க்கும் சொல்வர் குரு.

தவத்திரு. சித்ரமுத்து அடிகள்

நானென்ற ஆணவம் பேசார்கள், நல்ல நாடென்றும் காடென்றும் செல்லார்கள், தானென்று யாவை யும் கண்டாரே, நல்ல சற்குருவாமடி ஞானப் பெண்ணே!.....

மதுரை வாலைச்சாமி

குரு என்பவர் உள்ளுக்குள்ளே பெருமை படைத்தவராக இருக்க

வேண்டும். ஆசிரியரும் குருதானே என்று பலர் கேள்வி எழுப்புவதுண்டு. ஆசிரியருக்கும் குருவுக்கும் ஒருசில வேற்றுமைகள் உண்டு ஓராசிரியர் குருவாக விருக் கலாம் ஆனால் ஒரு குரு ஆசிரிய ராகவிருக்க வேண்டியது இல்லை. ஆசிரியர் படிப்பிலே பெரிய வராகவும் போதனை பண்ணுவதில் திறமை யுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். அதுமட்டு மல்லாமல் தன் நடத்தையால் பிறருக்கு வழிகாட்டவும் வேண்டும்.

சிவோகம் யாவனை

தெய்வத்தை நம்பு. முழுமனதோடு நம்பு. உலகில் உனக்கினியதெனத் தோன்றும் எவற்றிலும் இனியதாக நினை. அதை விட வேறில்லை என்று நினை. இருக்கும் போதும், நிற்கும் போதும், நடக்கும் போதும், கிடக்கும் போதும், நினை. உனது நரம்பிலும் தசையிலும் இரத்தத்திலுந் தெய்வம் என்னும் நினைவே நிறைவதாக. நானில்லை, கடவுளே இருக்கிறாரெனஎண்ணு.

கடவுளைக் கும்பிடுதலே வாழ்வின் இலக்காக வைத்துக்கொள். எவன் எதை நினைக்கிறானோ அவன் அதுவாகிறான். கடவுளை உனது உள்ளத்தில் வைத்து வளர்ப்பாயாக. எல்லாம் அவனுடைய செயலாகுக. ஈற்றில் எல்லாம் அவனாகவே காணப்படும். அறம் பொருளின்பம் வீடளிக்கும் பரனை நினைந் தென்றும் பாடு.

-சிவயோக கவாயிகள்

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

ஆனால் குருவுக்கு இவையெல்லாம் தேவையில்லை அவருக்கு வித்வத்தன்மை வேண்டியதில்லை சாஸ்திரங்களையோ வேதங்களுையோ படித்து திறமை பெற்றிருக்க வேண்டியதில்லை. சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை பின்பற்றி வாழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏன்? சுருக்கமாகச் சொன்னால் வாயைத் திறந்து போதனை பண்ணுவோ அல்லது உபதேசம் செய்யவோ அவசியம் இல்லை. அத்தகைய மௌன குருமார்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள்.

ஆதிசூருவாகிய தெகூஷிணாமூர்த்தி வாய்திறந்து உபதேசம் பண்ணவேயில்லை. தன்னில் தானாக நிறைந்து, "தத்துவம் அசி" என்பதன் மெய் பொருளை உணர்ந்தவர்கள் எங்கோ ஒரு மூலையில் தனித்திருந்தாலும் உண்மை உணர்ந்தவர்கள் அவர்களைக் குருவாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள். நாம் அவர்களைக் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டமை அவருக்குத் தெரியாவிட்டாலும் அவருடைய அனுக்கிரகம் சீடனுக்குக்கிடைப்பது மட்டும் உறுதி.

சாஸ்திர விதிகளுக்குக் கட்டுப்படாமலும் பயித்தியம் பிடித்தவர் போலவும் எத்தனையோ மகான்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இன்றும் உலகில் நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களைப் பார்க்காததால் அப்படிப்பட்ட மகான்கள் கிடையாதென்ற முடிவுக்கு வரக்கூடாது. (தொடரும்)

உடலால் அழியின் உயிரால் அழிவர்

பாலை வைப்பதற்குப் பாத்திரம் சுத்தமானதாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது திரிந்து போகும். நல்ல பாத்திரத்தில் தான் தயிர் உறைய முடியும். இல்லாவிட்டால் அதுவே நஞ்சாக மாறிவிடும். அதேபோல நம்முடைய உடல் ஆரோக்கியமானதாக இருந்தால்தான் அதில் உள்ளம் தூய்மையானதாக, உறுதியானதாக அமைய முடியும். உறுதியான உள்ளத்தில் தான் நல்ல எண்ணங்கள் நிலைத்து நிற்கமுடியும். ஆகவே மனம் சரியானபடி பக்குவம் அடைவதற்கு, உடல் தூய்மையும் சுத்தமான சூழ்நிலையும் தூய்மையும் தகுந்த வழியாட்டு முறைகளும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. நமது உடல் கடவுள் குடியிருக்கும் கோயில் அவர் நமது உள்ளத்தில் தங்கி இருப்பார். அதற்கேற்ப நம் முடைய உடலைநாம் தூய்மையாக குறையற்றதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதேபோல நமது உள்ளம் தீய எண்ணங்கள் இல்லாமல் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். கெட்ட எண்ணங்களின் காற்று வீசினால் உள்ளத்தில் இருக்கவேண்டிய ஞானஒளி அணைந்து போகும். ஆகையால் நல்ல மனிதர்களின் உறவு, நல்லபேச்சு, நல்ல நடத்தை, நல்ல பழக்கங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் உள்ளத்தின் தீபத்தை பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்போது அங்கே இறைவன் இருப்பதை நீங்கள் நன்கு பார்த்து உணரமுடியும்.

- சாயிப்பா

அருட்பெருங் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

நிலையச் செய்திகள்

இன்றைய உலகில் பற்பல சமயங்களும் சமயவாதங்களும் மலிந்து மக்கள் எதுசரி? எது நிறைவு தருவது? எதை தழுவுவது? என்று அங்கலாய்த்து லௌகீக சுகங்களைத் தருவதாகப் பறைசாற்றும் சமயங்களை மெய்ச்சமயம் என நம்பி. மதம்மாறும் இந்நாளில் எம் மதமும் சம்மதமே என்று சத்திய சமரச சன்மார்க்க நெறி வகுத்த வள்ளலார் காட்டிய கருணை நெறி யினை அடிபின் பற்றி கொழும்பில் ஒரு தவச்சாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சமய வாத பிரதி வாதங்களுக்கப்பால் நின்று தம்மைத் தாம் அறிதலே சகல சமயங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள மேன்மையான அடிப்படை உண்மை என்பதை உணர்த்துவதை தனது ஒரு பணியாகக் கொண்டு இயங்கும் இந்நிறுவனம் பரபரப்பு மிக்க கொழும்பு மாநகரின் மத்தியில் கொம்பனித் தெருவில் உள்ள டோசன் வீதியில் 31/21ம் இலக்க இல்லத்தில் அமைந்திருக்கிறது. சற்றே ஒதுக்கமாக இருந்தாலும் சனசந்தடி மிகுந்த இடத்தில் அமைந்து. தன்னிடத்து வருபவருக்கு தாம் எங்கோ ஒரு கிராமப்புறத்தில் இருப்பது போன்றதோர் பிரமையைக் கொடுத்து. ஆடம்பர மில்லாமல் அமைதியாக இருக்கிறது. அமைதியாக இருப்பதோடல்லாமல் அங்கு செல்வோருக்கும் ஆத்ம சாந்தியை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தத்துவ ஞானத் தவச்சாலை

அதன் வாயிலில் காலடி எடுத்து வைத்ததுமே முதலில் தோற்றுவது. ஆலமர நீழலில் அருளே வடிவாக அமர்ந்திருக்கும் ஒரு ஞானியினுடைய வர்ணப் புகைப்படம். அத் தோற்றத்திற்கு உரியவர்தான் இந்த நிறுவனத்தின் குருபரனாகிய அருட்திரு சித்ரமுத்து அடிகள். அன்னார் தென்னாடுடைய சிவபெருமான் திருவிளையாடல்கள் புரிந்த பாண்டி நாட்டில், வைகை நதித் தீரத்தில், தாயுமான சுவாமிகள் சமாதிகொண்டருளிய இராமநாத புரத்தில், பனைக்குளம் என்ற தெய்வீகத் திருப்பதியில், தமது மெய்ஞ்ஞான நிலையத்தை - ஆசிரமத்தை அமைத்து வருபவர்க்கெல்லாம் பசியாற்றும் கற்பகதருவாகவும், வேண்டுவர்க்கெல்லாம் வேண்டுவதை ஈந்தருளும் காமதேனுவாகவும் வாழ்ந்து ஆன்மிகப் பணியாற்றுகிறார்.

அடிகள் குளத்துதித்த இந்த ஞான அரவிந்தம் பனைக்குளத்தில் தெய்வீக மணம் பரப்புகிறது. ஆத்ம சாந்தி நிலையந்தனை வகுத்து, அதனை உலக மாந்தர் அனைவருக்கும் பொது உடைமையாக்கி, தாய்விடு எனப் பெயரிட்டும். வருபவர்கள் வழிப்போக்கர்களாக மட்டும் அல்லாது தம்மைத் தாமறிந்து திருவருளோடு உறவாட வேண்டுமென்ற பெருங் கருணையில் தத்துவ ஞானத்

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

தவச்சாலையை நிறுவி மெய்ஞான ஒளி பரப்பும் இம்மாமேரு 1996 மாசி திங்களில் நிர்விகல்ப சமாதி கூடியது.

மெய்ஞானம் என்பது தன்னை தான் அறிதல். நான் யார்? நான் ஏன் பிறந்தேன்? என் பிறவிக்கு யார் காரணம்? என் பிறப்பின் நோக்கம் என்ன? என் பிறவியின் முடிவு என்ன? முடிவின் பின் என் நிலை என்ன? பிறப்பும் இறப்பும் ஒரே சுழற்சியானால் அதற்கு முடிவே இல்லையா? இருந்தால் அது எது? அதனை எங்கே எப்படி அடைவது? இவ்வாறான ஆன்ம விசாரத்தில் உணர்ந்து தெளிவதே மெய்ஞானம். இதில் தெளிவு ஏற்பட்ட பின் தெய்வீகம் கூடுகிறது. தெய்வீகம் என்பது தன்னைத் தானே நன்கு உணர்ந்த பின், தான்தானாய்த் தன்னைத் தனிமைப்படுத்தி, அதில் பெறும் இன்ப உணர்வை, ஆனந்தத்தை, அமைதியை, அனுபவித்து வளர்க்கின்றது. இதன் முதிர்ச்சி காந்த அலையாகி தன் அயலையும் ஆக்கிரமித்து முழு உலகிற்கும் அமைதியை, ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறது நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற உயர்ந்த கோட்பட்டை தன்னகத்தே கொண்டு பிரகாசிப்பது.

மெய்ஞ்ஞானம், தெய்வீகம் இரண்டும் ஒது முடியாதவை. நித்திய கடமைகளாகிய சரியை, கிரியை களுள்ளடக்க முடியாதவை. உடலை வருத்தி யோகத்தில் இருந்துங்கூடச் சாதிக்க முடியாதவை.

இருந்தவாறு இருந்து, தான் தானே உணருவது. இதைத்தான் பேசாமொழி என்றார்கள். வாய்மையான நான் மறை இதுதான். இத்தகைய மெய் ஞானிகளே பித்தர்கள் போலவும், சித்தர்களாகவும், தோற்றத்தில் எளிமையும் ஆற்றலில் இமையம் போலவும் உயர்ந்து நிற்பவர்கள். இவர்களின் ஆற்றல் காலஞான வர்த்தமானங்களைக் கடந்து அண்டசராசரமும் வியாபகமாகமாகும் தன்மையது. இதையே கேசரி யோகம் என்றும் இராச யோகம் என்றும் சொல்வர். ககனப் பிரவேசம் என்பதும் இதுவே அண்ட சராசரங்களையும் முக்காலங்களையும் இருந்த இடத்தில் இருந்த படியே அறிந்து தெளிதல்.

இத்தகைய ஞானியரால் அருளப்பட்டவை தான் தத்துவம், ஜோதிடம், வைத்தியம், எனும் கலைகள் இவை ஒன்றுடன் ஒன்று பேதமற இணைந்துள்ளன. அகத்தியர் போகர் கஞர்தேவர் காக புகண்டர் போன்றோர் இவை மூன்றையும் பாடியுள்ளனர். இவை காலஞான வர்த்த மானங்களைக் கடந்து நிலைத்து நிற்பவை.

முக்காலத்தையும் கூறும் ஸப்தரிஷி வாக்கியம் போன்ற நாடி சாஸ்த்திரங்கள் இத்தகையினரால் ஆக்கப்பட்ட ஒன்றே. ஒருவரின் பெருவிரல் இரேகையை வைத்து அவருடைய பூர்வ ஜென்மம், ஜன்மம், மறு ஜன்மம் மூன்றையும் பெயர் வாரி

யாக தெளிவாகக் கணித்துத் தரும் இக்கலைக்கு யாரால் விளக்க மளிக்க முடியும்? எந்த விஞ்ஞானி யால் கணித்துக் கூறமுடியும்? இவை ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழிகளா லும் சோதிக்க முடியாதவை.

இத்தகைய ஞானமரபில் வந்தவர்தான் ஈழத்து ஜோதியாக மிளிரும் கொழும்புத்துறையில் வாழ்ந்த மாபெரும் சித்தர் சிவயோக சுவாமிகள். அவரது சிந்தனைகள் எல்லாமே மறை மொழிகள்- பேசா மொழிகள்.

அவரைப் போல் இற்றைக்கு இரு தசாப்தங்களின் முன் எம் மிடையே கொழும்பு கொம்பனித் தெருவில் வாழ்ந்தவர் கார்த்திகேசு சுவாமிகள். இலைமறை காயாக வாழ்ந்த ஒரு இல்லற ஞானி. வஷிட் டரை ஓத்த காந்தமலை. இவரது காந்த சக்தியால் ஈர்க்கப்பட்டு சிவ பூமியாம் ஈழநாட்டிற்கு அருளொளி விளக்கை ஏற்ற வந்தவர்தான் சித்ர முத்து அடிகள்.

“மக்களே. இந்த ஊன் உடல் எமது அருட்பணிக்கு இடையூறாக இருக்கிறது. இந்த சட்டையை என்று கழட்டுகிறேனோ அன்று தான் என் அருட்பணி தொடங்கும்.” என்று அடிக் கடி சொல்வார். அவரது அருபமய மான அருட்பணி தொடங்கிவிட்டது.

முற்கூறிய ரிஷி வாக்கியங் களில் ஒன்றான நந்தி வாக்கியத்தில் மகரிஷி சித்ரமுத்தர் பற்றிப் பல

குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற் றுள் இன்றைய காலகட்டத்தில் நமக் கெல்லாம் நிம்மதியைத் தரத்தக்க ஒரு குறிப்பை இங்கு எடுத்தாள்வது சாலப் பொருந்தும்.

முள விருக்கும் உலகமாகா யுத்தத்தின் போது மனித இனத்தை கருவறுக்க ஏவப்படும் கொடிய அணு வாயுதத்தை சித்ரமுத்தன் ககனவழிச் சென்று தடுத்து மக்களைக் காப்பான். என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆதலின் அப்பெருங் கருணைப் பெருநிதியை. அவன் வகுத்த ஞான நெறியில், பேதங்களற்ற அபேதநிலை யில், அருளொளி என்ற சுயப்பிரகா சத்தில் அழுந்தி தன்மயமற்ற நிலை யில் நின்று வழத்துவதே இன்று நாம் இழந்து தவிக்கும் சாந்தியைப் பெறச் சிறந்த வழி.

ஈழத்து தத்துவ ஞானத் தவச் சாலை அமைந்திருக்கும் மனை அருள்மிகு பூலோகபாண்டியகுரு அமுதானந்த சுவாமிகளினால் தமது ஞானவாரிசான கார்த்திகேசுவும் அவர்தம் தர்ம பத்தினியான காமாட்சி யம்மாள் அவர்களும் இல்லறம் ஒம்பத் தகுந்த நன்மனையாக தெரிந்து கிரயம் பண்ணப்பட்டு. அவராலேயே பால்காய்ச்சி வைக்கப்பட்ட மனை.

1950ல் கதிர்காமச் ஷேத் திரத்தில். மாணிக்கப்பிள்ளையார் சன்னிதியில் திடீரெனத் தோற்றிய ஒருசித்தரால் அன்னசத்திரம் அன்னா யென தாயார் காமாட்சியம்மாளுக்கு

அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

அருளப்பட்டு, அன்று தொட்டு ஒரு அன்னசத்திரமாகவே இன்றுவரை இயங்கிவருவது. அதேயாண்டு அமுதானந்த சுவாமிகள் இம்மனையில் ஆறுமாத காலம் தங்கித் தவம் செய்தார்கள் இத்தலத் திலேயே சமாதிகூடவும் விரும்பினார்கள். ஆனால் எனது துர்பாக்கியத் தால் அவர் மீண்டும் மணியாட்சி சென்று அங்கு அணைக்கரையில் சமாதிகூடிவிட்டார்கள். அவ்வாறு அம் மகானுபாவரால் தாம் சமாதிகூடத் தக்க புனித இடமாகத் தெரியப்பட்ட மனை.

1954ல் நம் சற்குருநாதர் ஒரு வாரம் அஐயா மௌனமிருந்து இம் மனையில் அருளொளி விளக்கை ஏற்றி அருளொளி நிலயத்தை அங்கு ரார்ப்பணம் செய்து வைத்தார்கள் தொடர்ந்து 1955, 1956, 1967, ஆகிய ஆண்டுகளிலும் முறையே ஒவ்வொரு வாரம் தவம் இருந்த இல்லம். இவ் அருளொளி நிலையம் பல சித்தர்களும் முத்தர்களும் அருபமயமாக வந்து தரிசித்து தவம் செய்து போகும் இடமாக இது இன்று அமைந்திருக்கிறது. இவ்வுண்மையை பலர் தம்

தியான காலத்தில் நிதர்சனமாகக் கண்டுள்ளார்கள்.

இத்தகைய புனிதமான மனையினை உலகநலன் கருதி ஆத்மிக தாகம்கொண்ட சகலருக்கும் ஒரு தாய்வீடாகவும், மெய்ஞான சாதகர்களுக்கு வழி காட்டும் தவச் சாலையாகவும், ஆக்கியளித்துள்ளார் அதன் உரிமையாளரான அடியார்க்கடியர் சிவகுருநாதன்

இன்று இது இறைவன் வாழும் இல்லம். யாரும் என்னேரமும் வந்து தயக்கம் இன்றி அருட்சம்பத்தை தம் மால் முடிந்தவரை பெற்று ஆத்ம சாந்தியில் திளைக்கலாம். இங்கு ஆத்மாச்ச்சனை, தியானம், ஹிதோப தேசம், ஆத்மஞான விளக்கம், யோகாசனம், மற்றும் சாதனைகளும் நடைபெறுகின்றன.

இது உங்கள் தாய் வீடு,
இது உங்கள் சாந்தி நிலையம்
இது உங்கள் தவச்சாலை

உரிமையோடு வந்து உணர்வோடு கலந்து உங்களை நீங்கள் அறிந்து எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளுக்கு ஆளாகுங்கள்.

1 ஆன்மிக இலட்சியத்தை புறக்கணித்துவிட்டு மேலை நாட்டு நாக ரிகத்தின் பின்னால் நீ செல்வாயானால் அதன் விளைவாக மூன்றே தலைமுறைகளில் உனது இனம் அழிந்து போய்விடும்.

2 என்னைக்கு ஆன்மிகம் தனது செல்வாக்கை இழந்து உலகாயுதம் தலையெடுக்க ஆரம்பிக்கிறதோ அன்று முதல் அந்த சமுதாயத் திற்கு அழிவும் ஆரம்பித்து விடுகிறது.

- சுவாமி வீவேகானந்தா

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

நிகழ்வும் நினைவும்

புகைப்படக் கோர்ப்பு

கார்த்திகேசு சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழாவும்
அறநெறி ஆற்றல் திறன்காண் போட்டி பரிசளிப்பு விழாவும்

பிரதமஅதிதி திரு. ஈஸ்வரன்
உரையாற்றுகிறார்.

இறைவழிபாட்டில்
கலந்துகொண்ட பிரமுகர்கள்.

சுவாமி ஆத்மகனானந்தா
வாழ்த்துரையாற்றுகிறார்.

நாகித தேரர் தமிழில்
பாராட்டுரையாற்றுகிறார்.

காப்பாளர் அடியார்க்கடியன்
உரையாற்றுகிறார்.

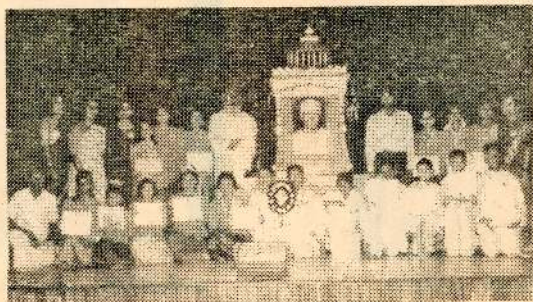
அருளொளி ஓங்குக ! - திருவருள் பெருகுக !!

செல்வி. திவ்வியா சிவனேசன் நடனவிருந்தளிக்கிறார்

சிறந்த அறநெறிப் பாடசாலைக்கான வெற்றிக்கேடயத்தை
வரதராஜ விநாயகர் அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியை
பெற்றுக்கொள்கிறார்

வெற்றிவாகை சூடிய வரதராஜ விநாயகர் அறநெறிப்
பாடசாலை மாணவ மாணவியர் ஆசிரியர்களுடன்

அருட்பெருஞ் ஜோதி ! - தனிப்பெருங் கருணை !!

Space Donated by A Well Wisher

பகவத் கீதை

உலகெலாம் பரவிய பொருள் அழிவற்றதென்று அறி.
அழியாப்பொருளை அழிக்க யாருக்கும் இயலாது.

நித்தியமாய், நாசமற்றதாய், அளப்பரியதாய் உள்ள
ஆத்மாவின் இவ்வுடலங்கள் அழியும் தன்மையனவாம்.

ஆத்மாவை கொலையாளி என்றும், கொலையுண்டவன்
என்றும் எண்ணும் இருவரும் அறியாதார். ஆத்மா கொல்வதும்
இல்லை, கொலையுண்டாவதும் இல்லை.

ஆத்மா ஒருபோதும் பிறப்பதும் இல்லை, இறப்பதும்
இல்லை. அது பிறவாதது, இறவாதது, தேயாதது, வளராதது.
காயம் கொல்லப்படும் இடத்தும் ஆத்மா கொல்லப்படுவ தில்லை.

Space Donated by A Well Wisher

இறைவன்

கடவுள் ஒருவரே. அவர் எத்தனையோ வடிவங்கள் தாங்குகிறார். “ஏக் பிரகி அனேக் நாம்” எல்லாப் பெயர்களும் வடிவங்களும் கற்பனைகளே. இறைவனுக்கு பெயரும் இல்லை, வடிவமும் இல்லை. இறைவன் எப்போதும் எவருக்கும் தீமை செய்ய மாட்டார். அவ்வாறிருக்கையில் இவ்வுலகில் இத்தகைய தீமைகள் நடக்கின்றனவே. இவற்றிற்கு யார் காரணம்? இதெல்லாம் அவரவர் தனக்குத் தானே செய்து கொள்ளும் தீமைகள். கடவுள் வெறும் சாட்சி மாத்திரமே! அவர் இம்சிப்பதில்லை. துவேஷிப்பதில்லை. அன்பு செலுத்துவதும் இல்லை.

இத்தகைய தெய்வத்துவத்தை நாம் மிகவும் குறுகிய முறையில் பூஜித்து வருகிறோம். இதுதான் நமது அமைதியின்மைக்கு மூலகாரணம். எல்லா இடத்திலும். எல்லா நேரத்திலும் வியாபித்திருக்கும் இறைவனை, ஒருசிறிய போட்டோவில் அல்லது வீக்ரஹத்தில் மட்டும் பார்த்துப் பூஜிப்பது மிகவும் குறுகிய எண்ணமுடையதல்லவா?

ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாவா